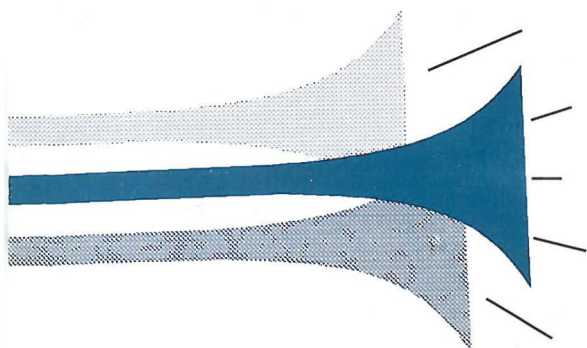

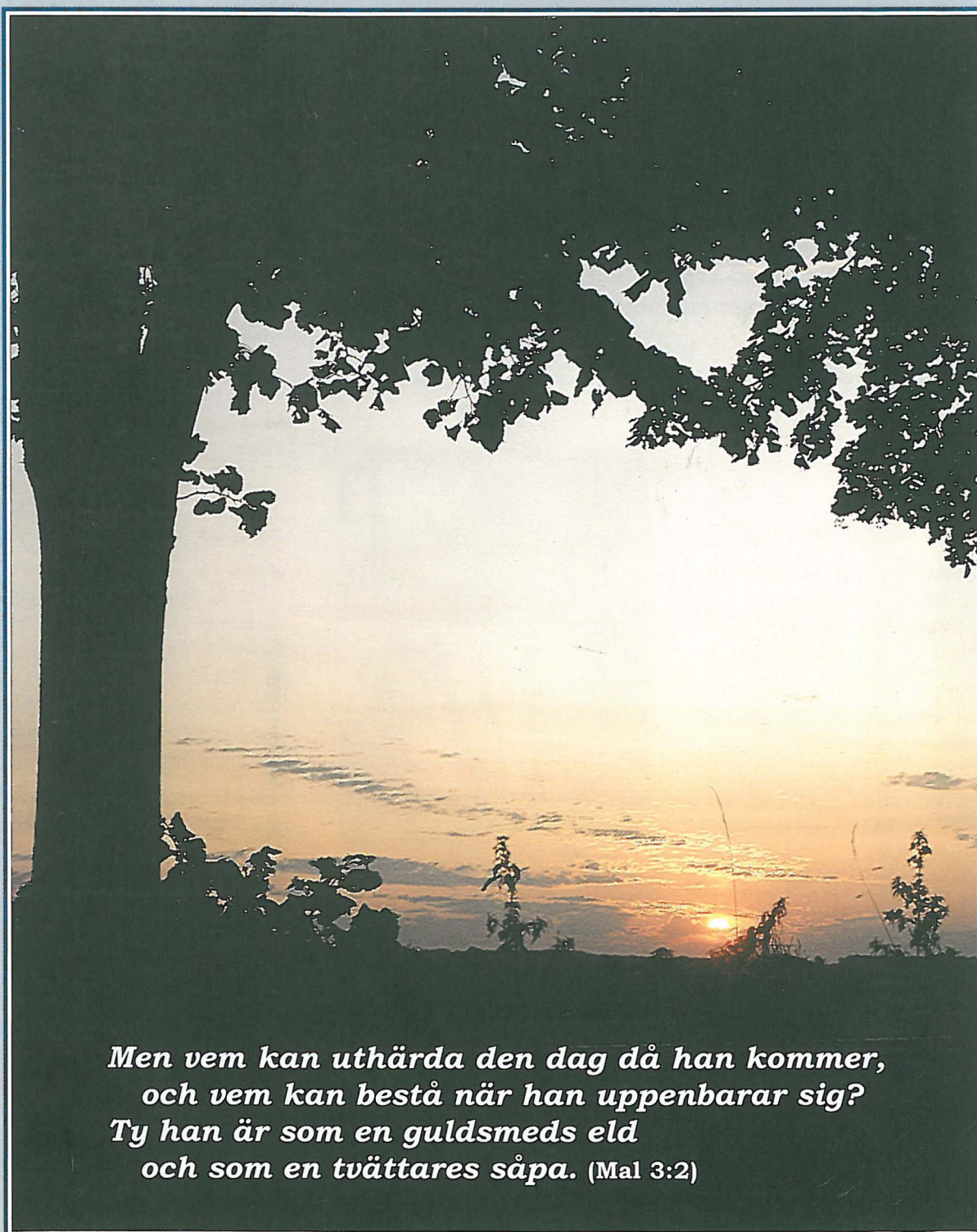

Midnatts ROPET

MARANATA
-Du vår Herre
KOM!

6 • 1999 • Årg 40 • Sprides fritt!

HÄROLD FÖR ANDLIG VÄCKELSE OCH FRI MISSION

*Men vem kan uthärda den dag då han kommer,
och vem kan bestå när han uppenbarar sig?
Ty han är som en guldsmeds eld
och som en tvättares såpa. (Mal 3:2)*

Maranata! – ett mid

Maranata – Jesus kommer – är det budskap som tidningen Midnattsropet stått för under en hel generation. Församlingens upprättelse i ändens tid har aktualiserats genom tidningens hela historia.

Några läsare ger här glimtar av vad tidningen betytt för dem. När Midnattsropet nu avslutas, vill tidskriften Maranata fortsätta ge röst åt förkunnelsen.

STINA FRIDOLFFSSON

Ett stycke väckelsehistoria

Enny Olofsson är en av de pionjärer som under alla år som Midnattsropet kommit ut varit en trogen prenumerant, understödjare, kommissionär och förebedjare.

–Midnattsropet var min tidning. Den har alltid haft det rakaste budskapet. Den är faktiskt ännu dyrbarare idag, när man ser hur alla andra tidningar med kristet namn tappar bort vad de stått för och släktas ut. Det går inte känna igen dem som kristna. Midnattsropet har hållit strecket från första numret till dags dato. Jag är mycket tacksam för tidningen, och alltid velat sprida den.

Enny sparade ett nummer av varje från första numret, och band efterhand in årgångarna, från 1960 till 1972 som hon sedan skänkte till förlaget. En oersättlig gåva. Det är ett stycke väckelsehistoria som speglas i varje nummer av denna tidning, som nu avslutas med fyrtionde årgången. Resten av årgångarna är också samlade, och inbindning av dem kompletterar nu.

Enny Olofsson, Göteborg

–Man möter alltid motvärn när man vill sprida den. Till och med namnet går man mot!

När Enny får höra att Midnattsropet nu kommer att avslutas med sista numret 1999, blir hon tyst. Men när hon får höra att dess budskap ska föras vidare med tidskriften Maranata – ett midnattsrop i ändens tid, är hon tillfreds:

–Då är jag helt med, förklarar hon.

-Församlingens upprättelse – vision och riktmärke!

Bertil Fredriksson såg Midnattsropet första gången när han som ofrälst satt tillsammans med några kamrater i en raggarbil i Uppsala. Han var 18 år. En tant kom och stack in en tidning genom bilrutan

–Hon sa att vi skulle lämna oss åt Gud. Jag bläddrade litet i tidningen, och läste väl rubrikerna. Sedan dröjde det ett år innan jag såg den tidningen igen. Jag hade då blivit frälst. Jag minns att jag fäste mig vid basunerna i vinjetten, och tyckte det var fint. Sedan kom jag att gå på Maranatas bibelskola i Örebro. Sedan tog jag med tidningen till Uppsala. Jag har alltid velat sätta det tryckta ordet i händerna på folk.

Bertil Fredriksson tar sig en funderare vid frågan om varför det varit så viktigt för honom att sprida Midnattsropet överallt och i alla sammanhang.

–Jag växte upp med kristna tidningar. Min mamma sålde Evangelii Härold, Hemmens Vän och andra andliga skrifter. Hon var verkligen en kolportör. Hon gav mig ett gott föredöme där, och jag förstod hur viktigt det var att sprida det skrivna ordet. Genom Midnattsropet har jag nått många. Människor som förmått sätta sig över sina fördomar mot Maranata och verkligen *läst* tidningen, har ändrat uppfattning. Förutsättningen är naturligtvis att de verkligen *läser*.

Midnattsrop i ändens tid

Foto: Mikael Eliasson

Bertil Fredriksson på bokmässan i Göteborg.

Vad beror det på att Midnattsropet betytt så mycket?

-Midnattsropet har Guds Ord. Klar, bibelförankrad, enkel undervisning.

Så glimtar det till i Bertils ögon:

-Och så har man fått lära sig svenska språket genom att kämpa sig genom artiklarna!

Hur ställer du dig till att vi nu ska ge ut en ny tidning med annat namn?

-Det är med mycket blandade känslor. Men allting har ju sin tid. Midnattsropet har funnits en hel generation. Den var mycket starkt präglad av broder Arne Imsen i både förkunnelse och övrig utformning. Midnattsropet var ett speciellt signum för Arne Imsen. Och vi får bevara den som sådan. Vi hoppas naturligtvis få läsa förkunnelse av Arne Imsen även fortsättningsvis. Det finns så mycket han predikat som ännu inte satts på pränt.

Bakom hans undervisning låg kamp och lidande. Det han uttalade var genomarbetat och fött. Ingen skrivbordsprodukt. Det var vända bakom varenda mening. Arne Imsens stora passion var att se församlingen upprättad i nytestament-

lig fullhet, med allt vad det innebär. Den visionen vill vi fortsätta hålla vid liv och ha som riktmärke. Och de intryck Arne gav, vill vi bevara.

Det är med stor rörelse och tårad blick Bertil Fredriksson uttalar sin kärlek till det budskap som märkt honom för livet.

-Tidningen gav ideologin bakom bönebruset!

Asta Olausson fick tidningen Midnattsropet i sin hand när hon besökte ett mar-

anatomöte i början av 60-talet. Dagen efter gick hon till de kontorslokaler som församlingen då nyligen hyrt på Surbrunnsgatan 60. Där mötte hon Arne Imsen, som sa:

-Jag ska visa dig en läsvärd tidning!

-Den har jag redan läst! Svarade Asta.

-Jag minns att Arne såg förvånad ut, skrattar Asta. Men jag hade läst den från första till sista sidan, och upplevde hur den gav mig ideologin bakom det mäktiga bönebruset som mötte mig på mötena. Jag minns speciellt Arne Imsens artiklar. Än om jag inte hade någon erfarenhet av församlingsliv, så gav förkunnelsen vägledning.

Jag minns speciellt en gång i mitten av 80-talet, då det var en väldig kris i församlingen och många lämnade oss. Då bläddrade jag igenom gamla årgångar av Midnattsropet, gick igenom och läste i tidningen för att undersöka om budskapet förändrats

med åren. Men jag konstaterade att det budskap som fanns i denna tidning inte förändrats på något sätt. Det gick inte sätta datum på när det publicerats – allt var aktuellt.

Jag tänker också på hur vi stått på ekumeniska möten och utanför pingstkyrkorna och delat ut traktater där vi citerat vad T B Barratt och Lewi Pethrus skrev, och hur man där förändrat budskapet. Men Midnattsropet står fortfarande för det ursprungliga budskapet. Arne Imsens artiklar om homosexualismen, ekumeniken, staten och familjen, undervisning och skola är ännu aktuellare idag än när det skrevs. Redan under början av 70-talet skrev han och talade om arbetslösheten som skulle komma. Han hade en profetisk dimension som man i förstone inte förstod, men som vi nu ser gestaltad. Midnattsropet är en så speciell tidning. Den har betytt så mycket under hela sin tid.

När vi nu börjar ge ut en tidning under namnet Maranata är också det underbart, därför Maranata som proklamation är mycket dyrbart och tätt förbundet med just Midnattsropet. ■

Foto: Bernt Widén

Asta Olausson utanför Rosenbad i Stockholm.

STINA FRIDOLFFSSON

MIDNATTSROPET

förpliktigar

Tidningen Midnattsropet har under fyra decennier; en mansålder, förmedlat ett genuint väckelsebudskap till svensk kristenhet och i övrigt alla som varit lyhörda.

I första numret, som kom ut november 1960, deklarerade den ansvarige utgivaren detta program:

”Midnattsropet har kommit till för att vara ett språkrör för andlig väckelse. Den önskar ropa till syndare och fromma, att tiden efter allt detta är mycket kort. Jesus kommer snart! Därför tror vi det vara vår plikt, att utan ovidkommande hänsyn i Jesu namn gå till attack mot andlig försoffning, ljumhet, tvivel och vanmakt, som i så hög grad slagit väckelse-rörelserna i vårt land i fruktansvärda bojor. Utan förtäckta ordalag kommer Midnattsropet att höja sin röst till protest mot synd och världslikställighet, som får allt större rum i avfälliga kyrkor.

Men Midnattsropet ser också som sin uppgift att anvisa en väg ut ur detta för Guds verk så förnedrande tillstånd. Många församlingar liknar mera underhållningsklubbar än bönehus. Andra har för länge sedan övergivit de gamla stigarna och slagit in på vägar, som ofelbart leder till församlingens förvärldsligande. Midnattsropet vill icke meddela nya uppfinningar för att rationalisera och förbättra det gnisslande religiösa verksamhetsmaskineriet. Vi vill vara med och gräva upp de gamla, igenslamade brunnarna och tror, att det gamla evangeliet leder den törstande och längtande i kontakt med de eviga källspräng.

I en publikation under mitten av 60-talet proklamerades MR som ett

organ för:

Väckelse och andlig upprustning

Urkristen tro och praxis

Det nytestamentliga församlingens återupprättelse,

Personliga insatser och engagemang

organ mot:

Ljumhet, slentrian och världslikställighet

Kommersialisering av den andliga verksamheten

Politiken som ett medel i kristliga strävanden

Partivälde, organisation och personkult.

När första numret 1972 kom ut, publicerades en deklaration om Midnattsropets ambitioner under ett antal rubriker: Indoktrinera, Informera, Inspirera, Intensifiera, Irritera.

Under ”Informera” kunde man läsa:

”Det finns inget budskap mer angeläget än det som rör sig om Jesu tillkomme. De eskatologiska tecknen hopar sig och antikristliga men givetvis också urkristliga aktiviteter engagerar och bildar block. Den karismatiska vågen och andra parallella företeelser på andelivets område följer vi med vaksamhet och stegrat intresse. Ekumenikens breddning och utveckling ska bevakas och relationerna mellan landets statsdirigerade folk-

kyrka, dess statssubventionerade frikyrka och det samhälle för vilket de alltmer tenderar att degraderas till religiösa serviceorgan, måste profetiskt belysas. Kyrkornas och samfundens sociala, politiska, kulturella och ekonomiska maktsfär vidgas samtidigt som det genuint kristna uppdraget förflackas och andligheten urtunnas. Det är svåra frågor, och det väcker anstöt att ge de olika anderiktningarna rätt namn. Men vi ska våga försöket i Jesu namn.”

År 1990 gav tidningen Midnattsropet ut ett jubileumsnummer. Tidningen fyllde 30 år, och ansvarige utgivaren 60. När frågan ställdes varför tidningen Midnattsropet startades, formulerade sig Arne Imsen så här:

”Tidningen Midnattsropets ärende är genuint väckelsekristet; utan någon strävan efter att bli etablerad. Tidningen Midnattsropet har under hela sin tillvaro kraftigt betonat den lokala församlingens avgörande betydelse för evangelisation och mission. Tidningen har med skärpa hävdad att all verksamhet som gestaltar andra förebilder än Nya Testamentets egen mönsterbild för gemenskap och tjänst, underminerar ett nytestamentligt församlingens liv. Det finns absolut inga siffror eller någon statistik i världen som kan bevisa motsatsen. Tvärt om: för att förklara och försvara privata geschäft i den väckelsekristna församlingens utkanter, måste man gripa till kyrkopolitiska termer och mönster. Väckelsefolket i Skandinavien borde ta lärdom av sin egen historia, och utvecklingen i USA, där avarterna med full evidens bekräftar påståendet.”

Ett par år före sin hemförlovning hade Midnattsropets ansvarige utgivare åter behov att proklamera och beskriva tidningen Midnattsropets särställning:

"Långt utanför den subventionsföretag, materialistiska och kommersiella mediavärlden lever detta oproffsiga väckelseblad sitt eget liv till förargelse, uppbyggelse eller total likgiltighet för etablerad kyrklighet. Denna Härold för andlig väckelse och fri mission är smal, men viktig. Den är inte nyhets-snuttifierande för marknadsföringens skull och har inget kulturkoketteri i sina spalter. Dessutom saknar den helt malplacerade väderleksprognoser samt radio- och TV-tablåer. Spalterna måste ha ett renodlat väckelsekristet ärende till vårt folk! Den basunerar ut budskapet om Jesu tillkomme med tydliga signaler, okyrkligt och oanpassat.

Den är fri och oberoende i sitt uppdrag, eftersom den inte är födkrok för någon yrkeskategori med krav på marknadsmässiga löner och förmåner. Tidningen skapas helt ideellt av amatörer; av maranatavittnen, som fascinerats av hoppets budskap och passionerat alltid ropar ut evangeliet om detta levande hoppets fullbordan: Jesu tillkommelse. Det budskapet är otidsenligt och kan inte säljas för att bereda någon materiell vinning åt någon. Det är en del av den kristna församlingens tidlösa uppdrag och ska möjliggöras genom ett nytestamentligt offerliv. Tidningen Midnattsropet delas ut fritt. Den finansieras emellertid på nytestamentligt vis genom offer, med avsikten att väcka och vinna människor för Gud, och är ett konkret uttryck för tro verksam genom kärlek."

Så formulerade Arne Imsen gång på gång sin vision för den tidning som han aldrig tillät någon klämfingrig exploatör eller profithungrig annonsör besudla med andra intressen. Midnattsropet stakade från sitt allra första nummer ut en klar bana, och år efter år blev profileringen allt tydligare. Mid-

nattsropet inte bara skrev om kampen för en fri och oberoende församling. Den var i varje artikel, vittnesbörd, predikan och bibelstudium som skrevs, redigerades och trycktes ett uttryck för denna vision och kamp. Finansiering och medarbetarstab gav samma vittnesbörd: varje arbetsmoment var ett uttryck för personlig tro och uppoffring. Ett utsäde som bär frukt.

Vad är det då som gjort att Midnattsropet som unik tidskrift kunnat bevara budskapet?

När Arne Imsen redan under 60-talet varnade för politiseringen av församlingarna och de statssubventionerade studiecirklarna, var det nog många som egentligen insåg att han hade rätt. Det var ju ett budskap som väckelsefolket i alla tider stått för. Men kampen för existensen var ganska svår. Dyra kyrkbyggen, samfundspress och utrustning av olika slag för ungdomsverksamhet m.m. var kännbara kostnader. De ansvariga i samfund och församlingar tyckte att någon del av de summor som man betalade i skatter borde återgå till att stödja de kristna organisationernas ideella och behjärtansvärda arbete, till vilket statliga bidrag i olika frestande former erbjöds.

Arne Imsen inte bara varnade församlingarna för att göra sig beroende av statliga subventioner.

Då broder Arne Imsen i början av 70-talet sade upp sin lön och tog upp kampen för sin försörjning tillsammans med en medarbetarstab i församlingen, inledes ett underbart befrielsekrig, som vi idag upplever välsignelserna av. Han anvisade en framkomlig väg genom att ihärdigt kämpa för att tillsammans med syskonen i den lokala Maranataförsamlingen skapa försörjningsmöjligheter. Ständigt nya idéer: försäljning av hembakade bullar, pepparkakor, second hand-prylar, tillverkning av väskor, ekologiskt odlad potatis, mjöl från egen od-

ling, m.m. Erbjudande om städning och uthyrning av rum. Många försök kom inte särskilt långt. Det har alltid varit få som är villiga att satsa helhjärtat för en gemensam vision. Men under Ordets förkunnelse förkroppsligades och mognade efterhand en kallelsemedveten grupp, som var redo att med livet som insats verka för ett bibliskt församlingsliv med den urkristna församlingens principer i gemensam försörjning, offerliv och mission. Så småningom fanns hotell Pilgrimsheim och Bällsta taxi.

De företag syskon i Maranataförsamlingen byggt upp tillsammans, har gjort att vi fria och oberoende kunnat predika Guds Ord, både i församlingen och genom tidningen Midnattsropet. Den vision som byggt upp dessa företag går inte jämföra med något i världen. Att de är enorma vittnesbörd om kraften i evangelium kan man ana när tidningen Dagen, som med hela sin utveckling är ett vittnesbörd om avfall från väckelsepionjärens hållning, än i dag inte kan tillåta dem marknadsföras i sin statsunderstödda tidning....

Tidningen Midnattsropet och Maranataförsamlingen i Stockholm har år efter år kunnat överleva utan att ge efter för frestelserna att söka samhälleliga subventioner av olika slag. Därför har också nasiraten kunnat fullföljas. För den avskilde nasiren gäller ju att inte komma vid någon död. Inte gå i ok tillsammans med dem som icke tro. Arne Imsen höll sitt ämbete högt och köpslog aldrig med vad han upplevde vara rätt. Med sitt apostlaämbete, profetisk skärpa och vision bar och gav han tidningen Midnattsropet dess prägel.

När andra tidskrifter anpassade sig, sökte statsbidrag och gick samman för att ekonomiskt klara sin utgivning, så profilerade Midnattsropet ännu mer det budskap som gav den existensberättigande.

Forts sid 29

MidnattsROPET

HÄROLD FÖR ANDLIG VÄCKELSE OCH FRI MISSION

BOX 201 34 161 02 BROMMA
TEL: 08-98 56 83, FAX: 08-98 21 39
E-mail: midnattsropet@maranata.st
Hemsida: www.midnattsropet.com

ANSVARIG UTGIVARE

Stina Fridolfsson

I REDAKTIONEN

Ulla Näsholm, Berno Widén,
Mikael Eliasson

TRYCK:

BMC-tryck, Bromma 1999

SÄNDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, pg 495 46 24-5
Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till redaktionen.

Omslagsfoto: Thommy Jacobsson

Glädje- bud från himlen

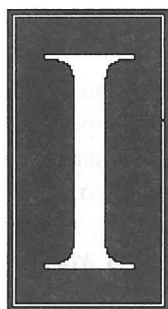

ULLA NÄSHOLM

Natten var mörk och stilla. Herdarna utanför staden som vaktade sin hjord fanns på plats för att ta hand om sina anförtrordade får.

Plötsligt var det som ett stycke av himlen rullades undan. Ett skimrande ljus lyste upp himlavalvet där stjärnorna strålade som gyllene ljusknappar.

Änglaröster förkunnade för de paralyserade herdarna att de skulle finna ett nyfött gossebarn i staden. De kunde själva förvissa sig om att det var sant. Bibeln beskriver händelsen:

samma nejd voro då några herdar ute på marken och höllo vakt om natten över sin hjord. Då stod en Herrens ängel framför dem, och Herrens härlighet kringstrålade dem; och de blevo mycket förskräckta.

-Men ängeln sade till dem: "Varen icke förskräckta. Se, jag bådader eder en stor glädje, som skall vederfaras allt folket. Ty idag har en Frälsare blivit född åt eder i Davids stad, och han är Messias Herren. Och detta skall för eder vara tecknet: I skolen finna ett nyfött barn som ligger lindat i en krubba."

-Och i detsamma sågs där jämte ängeln en stor hop av den himmelska härskaran, och de lovade Gud och sade:

-Ära vare Gud i höjden, och frid på jorden, bland människor till vilka han har behag!"

När så änglarna hade farit ifrån herdarna upp i himmelen, sade dessa till varandra: "Låt oss nu gå till Betlehem och se det som där har skett, och som Herren har kungjort för oss."

Och de skyndade åstad dit och funno Maria och Josef, och barnet som låg i krubban. Och när de hade sett det, omtalade de vad som hade blivit sagt till dem om detta barn.

Och alla som hörde det förundrade sig över vad herdarna berättade för dem. Men Maria gömde och begrundade allt detta i sitt hjärta.

Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för allt vad de hade fått höra och se, alldeles såsom det hade blivit dem sagt. Luk 2:8-20

Illustr: Nya Testamentet med illustrationer

Människorna förundrade sig över vad herdarna berättade. Löftet om att Gud skulle sända en Frälsare till jorden hade blivit verklighet. Han hade kommit. Och herdarna ute på marken var de första som fick del av glädjebudet.

Gud steg ner

Långt innan den nuvarande skapelsen fanns tanken i Guds hjärta. En hemlighet som var förborgad tills tiden var inne. Nu skulle den uppenbaras. Gudasonen skulle stiga ner till människorna. Han skulle bringa frid och försoning till de varelser som trälade på jorden. Under syndens och dödens lag var de fångar hos Guds ärkefiende Satan. Nu var tiden kommen för att de skulle återlösas.

En stjärna på himlen annonserade den underbara händelsen. Konungar från Östern kom för att ge Jesus sin hyllning. De hade med sig gåvor till honom. Genom stjärnans vägledning fann de platsen där Jesus lindats och lagts i en krubba. Det fanns icke rum för honom i härbärgat och han föddes i ett stall.

Bortom alla ceremonier och traditioner och helt oförväntat kom han. Trots all ivrig förbuden på löftets uppfyllelse var det få som var med i skeendet och kunde prisä Herren för vad som skedde.

En så omvälvande händelse, förutsagd, väntad och efterlängtd verkade nu ske helt anonymt. Kanske var det situationen, människorna levde i fiendeland och jorden ockuperad av fientliga trupper från mörkrets här. Det var bara några få utvalda som anade storheten i vad Gud gjorde.

Guds gåva

Gudasonen kom i mänsklig gestalt, växte upp i en vanlig judisk familj. I allt underställde han sig människornas villkor och levde under begränsning i tid och rum som de.

Människorna förstod inte Guds tillvägagångssätt, ja, inte ens änglaskaran förmådde se Guds avsikter, ”de åstundade att skåda in i dessa ting”, säger bibeln.

Gud gav det största himlen hade – sin egen son som gåva till människorna. Försoning med Gud blev möjlig, kontakt och gemenskap med Gud finns för var och en som genom tro tar emot Guds gåva och utsträckt hand.

”Därför böra vi så mycket mer akta på det som vi hava hört, så att vi icke gå förlorade. Ty om det ord som talades genom änglar blev bestående, och all överträdelse och olydnad fick sin rättvisa lön, huru skola vi då kunna undkomma om vi icke taga vara på en sådan frälsning? – en frälsning som ju först förkunnades genom Herren och sedan bekräftades för oss av dem som hade hört honom, varjämte Gud själv ytterligare gav sitt vittnesbörd genom tecken och under och allahanda kraftgärningar och genom att utdela helig Ande, allt efter sin vilja. Hebr 2:1-4

Guds Ande finns ännu kvar på jorden. Åter och åter manas människor att ta vara på frälsningsbudskapet medan det fortfarande är tid.

Idag är frälsningens dag. Gud sände Jesus Kristus och genom hans verk kan var och en som åkallar Herrens namn bli frälst.

Gud vare tack för hans utesägligt rika gåva! ■

Ett steg i tro

*Utan att tveka - tag
steget i tro,
ej mänsklig beräkning
i hjärtat får bo.
Om tvivel och oro vill
störa din frid,
förtrösta på Herren,
som bär dig alltid.*

*Om allt runt omkring
dig tycks gå dig emot,
då fruktan vill i ditt
hjärta slå rot.
Kanhända du lyssnar
till vänners råd,
du är då i fara och
mister Guds nåd.*

*Gud önskar redskap
som lydiga är
som låter sig brukas
och ödmjukhet lär.
Hur skulle han annars
för världen bli känd?
Hans eviga nåd, kraft
och kärlek bli sänd?*

*Se stadigt på Jesus,
din Frälsare kär,
som allt har försakat
att Fadern blir när.
Låt ingenting få dig att
sänka din blick,
låt ingenting bortröva
kraften du fick.*

*Då får du erfara att
under kan ske,
långt mera kan hända
än du förmår be,
Var endast stilla, så
rösten du hör,
som kallar dig följa -
till seger dig för.*

Ulla Johansson

I KONFRONTATIONEN avslöjas avgudarna

PREDIKAN AV ARNE IMSEN

Vem är Gud i kristenheten? Vem är Gud i ditt och mitt liv? Vem vill vi efterlikna? Ska vi bli färglösa Obadja-kristna i tiden, som samlar för att institutioner och organisationer ska överleva, eller ska vi bli Elia-kristna som beder och ropar med makt och myndighet för att utföra Herrens befallningar?

"Om någon inte har Herren kär, så vare han förbannad."

Den här signalen har en väldigt betydelse, eftersom hela bibeln egentligen är ett sammantaget maranatabudskap, som bärs fram till ett maranatafolk av maranatavitnen.

De här vittnena är speciella med avseende på karaktär. Vanligtvis utgör de en försvinnande liten minoritet. I realiteten betyder de mera för sitt folk, sin samtid och framtid än hela nationen i övrigt. Det lilla fåtalet är de som sist och slutligen kommer att betyda stora förändringar.

Du vår Herre kom, innebär ingenting mindre än hög beredskap inför något helt enastående och unikt. Börjar vi titta i Skrifterna så möter vi människor som på ett speciellt sätt varit nyckelpersoner. Det är inte lätt att beskriva dem därför att de är så annorlunda. Ibland tycker man inte att det finns något speciellt eller givet mönster. Det i sin tur beror på att de genom händelsernas egen gång har gått in i ett nasirat. Nasiratet är något helt annat än ett profetiskt eller prästerligt ämbete. Nasiratet är något enastående.

Egentligen är det meningen att församlingen ska utgöra ett nasirat. Den har en speciell kallelse och funktion därför att den har fått uppdraget att *kungöra*. Det är inte äretsamma som att tala eller presentera ett budskap. En kungörelse är en konungslig utsaga, som framförs med

makt och myndighet å konungens vägnar. Man bör kunna förvänta sig resultat därefter.

Om vi studerar speciella epoker i Gamla Testamentets historia, som på ett särskilt sätt är jämförbara med vår egen tid kan vi hämta lärdom till att fullgöra vårt nasirat.

Det har ibland sett ut som om Guds folk skulle lida ett slutligt nederlag och aldrig kunna resa sig ur den förnedring som de har hamnat i. De har levat i förfärligt svek och förräderi därför att de, ofta utan att förstå det, genom hårdnackat motstånd mot Guds vilja har ställt sig till fiendens förfogande. De har behållit en hel del av symbolerna och det som tillhör deras kult eller religion, men i övrigt har de ställt sig på fiendens sida. Ibland genom att vara passiva åskådare till händelseförloppet, andra gånger har de aktivt låtit sig engageras och brukas till att gå fiendens ärenden.

Vi har typexempel i Gamla Testamentet. Vad betyder exempelvis ett bibelställe som detta: *"Hur länge viljen I halta på båda sidor?"* Så ställdes frågan. Vad menade profeten med frågan, som han ställde till en konung?

Om vi börjar studera sammanhanget, finner vi snart en mycket märklig kvarsett. Fyra gestalter, som var och en kom att betyda mycket för sin samtid och framtiden. Det var en konung, *Ahab*,

hans gemål *Isebel*, hovmästaren i kungahuset, *Obadja* och *Elia*, profeten. Om vi ser dem som prototyper kan vi lära oss enormt mycket.

Skicklig strateg

Konungen var en utomordentligt skicklig strateg. Han var regent i det norra riket efter det att Israel hade delats i två delar. Det södra riket hade Jerusalem som huvudstad och det norra riket, tiostatsriket, sökte sig en annan huvudstad och det blev Samaria. Ahab var mycket skicklig, politiskt välorienterad och visste vilka hotelser han stod inför från andra kringliggande folk.

Dessutom existerade ett faromoment från Juda rike. Det var nödvändigt att skaffa ett rivaliserande tempel, som kunde avleda människornas uppmärksamhet från Jerusalem och traditionen att söka sig dit för att där möta Gud och offra.

Omri var den här dynastins förste konung. Så småningom kom också Ahab. Men innan Omri-dynastin trädde in i Israels historia vidtog man åtgärder för att hitta en ersättning för gudstjänsten i Jerusalem och dessutom en ny plats där man kunde samlas.

Man gjorde två kalvar av guld, satte upp altaren och började arrangera så att människorna i det norra riket sökte sig till Dan eller till Betel, där de istället för

i Jerusalem skulle få sina traditionella, religiösa behov tillgodosedda.

Man var angelägen om att hitta en religiös kompensation för att med religionens hjälp behålla folket så att de inte på grund av samröre med det som skedde i Jerusalem skulle förlora troheten mot den konung som härskade i Samarien,

Kung Ahab var duglig strateg och skicklig konung, han var politiker och diplomat, men fullständigt respektlös för andra realiteter. Det innebar att det som hade inletts i Samaria genom den nya gudstjänstordningen fick ett prästerskap, som utsågs på helt andra grunder, efter helt andra lagar och regler. Ett prästerskap som saknade en andlig succession. De var uttagna för den nya gudstjänstens behov och hade fått sina ordinationer och fullmakter genom den konungsliga myndighet som det norra rikets konung utövade.

Den som mer än någon annan kom att utgöra det personifierade avfallet, var konungen. Han arbetade målmedvetet för att samla folket och bygga upp landet och ge det inre politisk ro. För honom var alla medel tillåtna. Han behövde utvidga sina kontakter och bredda makten utanför landets gränser. Det var alltså ett avancerat maktspel som drev honom och därför äktade han också Isebel.

Isebel betyder egentligen ogift eller icke upphöjd. Man skulle kunna säga att hon var en försmådd kvinna från grannlandet som i och för sig hade stor betydelse. Det var ett stort och mäktigt folk, och angeläget för en konung i ett relativt litet land att ha goda förbindelser med just det landet. Det landets konungahus hade flera döttrar och en kom att bli Ahabs gemål i det norra riket, en annan blev gemål åt en konung i Juda. Det var oerhörda slitningar mellan de här rikena och då Ahab äktade Isebel handlade det inte om kärlek utan om makt.

Detta kom att få stor betydelse. Isebel inledde en helt ny epok både i Israels historia och i den heliga historien. Hon hade en enorm andlig betydelse förstår vi när vi läser de sju sändebreven i Uppenbarelseboken, för där presenteras hon på ett speciellt sätt. Där är det inte fråga om den politiska makt hon hade, utan det andliga inflytande hon utövade.

I ett sändebrev får vi veta några saker som det finns anledning att tänka på. Vad var det hon representerade? Vilket inflytande utövade hon och vilket resultat kom det att leda till?

Denna försmådda kvinna fick genom äktenskapet med Ahab en väldig makt. Den makten utnyttjade hon på mer än ett sätt. Hon kom att styra Israel med de maktmedel som hon förfogade över. Ahab, konungen och Isebel, drottning-

en är två gestalter som formade sin samtid.

Formar sin samtid

Nästa person i den här kvartetten är Obadja. Och den fjärde Elia. "Och Ahab kallade till sig Obadja, sin överhovmästare; men Obadja dyrkade Herren med stor iver." (1 Kon 18:3)

I Jakobs brev läser vi att "Elias var en människa med samma natur som vi" (Jak 5:17). Varför står det bara Elia, inte Elia och Obadja? Vi läser att Obadja dyrkade Herren med iver. Men det heter om Elia; "Han bad en bön att det icke skulle regna, och det regnade icke på jorden under tre år och sex månader." Vad gjorde Obadja under tiden?

Vidare står det: "Åter bad han och då gav himmelen regn och jorden bar sin frukt". Vad gjorde Obadja medan Elia bad, då Elia var vid bäcken och matades av korpar? Var fanns han då, denne man som dyrkade Herren med iver. Varför tvingades profeten fly ifrån sitt land till främmande territorium och människor, när det fanns så gudfruktigt folk vid hovet? Hade inte denna Obadja kunnat förse profeten med mat och gett honom bostad? Det hade väl varit det naturliga. Obadja borde ha sökt upp honom med något läskande eller hugsvalande, med en brödkaka. Han borde ha sagt: Profet, inte ska du ligga här, utlämnad och övergiven.

Problemet var av en alldeles speciell karaktär. Alla andra profeter skulle Obadja ha lyckats gömma, men det hade aldrig gått gömma Elia. Den som var i Elias närhet, drabbades av hans öde.

Man kan också ställa frågan vad vi håller på med, vi som också är ivriga då det gäller att dyrka Herren. Var är profeterna som vi efterlyser. De är kanske bortjagade. Vem är det som uppehåller dem så att de inte går under? Inte är det väl bibliskt att ta emot föda av orena fåglar?

Obadja sa, då han sedermera talade med Elia, att han visste minsann vad Isebel representerade. Men det kan inte förnekas att han åt vid hennes bord. Han bodde i kungahuset och umgicks med det folket, även om han gjorde det under vissa protester.

Forts sid 26

Foto: Stina Fridolfsson

-Det heter om Elia: "Han bad en bön att det icke skulle regna, och det regnade icke på jorden under tre år och sex månader." Vad gjorde Obadja under tiden?

Vem är redo när Jesus kommer?

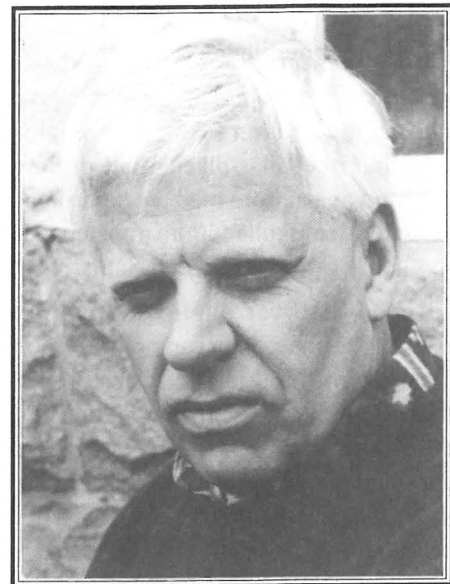

Foto: Tommy Jacobsson

TAGE JOHANSSON

Jesus vill genom sin undervisning i Matt. 25, lära oss hur vi kan vara redo när vi går ut för att möta honom. Alla tio jungfrur gick ut men fem av dem var ej redo. Ett vanligt jordiskt bröllop kräver sin förberedelse och i synnerhet brudparet måste bereda sig.

Undervisningen om de tio jungfrurna lär oss att förberedelsen skulle göras på ett visst sätt och att det var försumligheten av den som blev orsaken till det katastrofala resultatet. En annan viktig och intressant fråga i detta sammanhang är om man kan veta om man är redo eller ej. Jag tror att det är helt avgörande för oss. Den som är vakande och bedjande i den helige Ande vet och detta att veta gör att hoppet är levande och verkligt.

Paulus skriver till romarna att hoppets Gud skulle uppfylla dem med all glädje och frid i tro, så att de ägde ett överflödande hopp i den helige Andes kraft. Rom. 15:13.

Den som är redo glädjer och fröjdar sig över att snart få bli förenad med sin älskade brudgum, bli hämtad och förd in i bröllopsalen.

"De som voro redo gingo in med honom i bröllopssalen." Budskapet i Upp. 19:7 lyder:

"Låtom oss glädjas och fröjda oss och giva honom äran; ty tiden är inne för Lammets bröllop, och dess brud har gjort sig redo."

Vis eller oförståndig.

Fem av jungfrurna var oförståndiga eller "däraktiga", som det står i en äldre översättning. Många människor kan vara med om att göra en mycket stark och mäktig frälsnings- och andedopsupplevelse. Allting verkar så gott och lovan- de till en början. Lampan lyser verkligen klart, allt ser ut att vara i ordning ända tills man upplever att oljan tryter och lampan börjar slockna hos de oförståndiga.

Observera, de ägde olja och lampa, men saknade kär. Oljan i lampan räcker bara till en viss tid, sedan tynar lågan ut. Vad vill liknelsen lära oss här? Jo, att det inte räcker med liv. Det måste också vara både liv och övernog. Skrift förklarar skrift.

Jesus säger: *"Jag har kommit för att de skall ha liv och övernog"*. Det motsvarar lampan och kärlet i liknelsen. De oförståndiga saknade insikt och förstånd. Vad den troende och pånyttfödda människan behöver veta är att det aldrig går att fortsätta leva på gjorda andliga upplevelser, hur underbara de än är. De tynar förr eller senare bort. Det krävs något mera.

Att vara vis är att se till att man har sitt kär med sig även fastän det verkar obekvämt och mera mödosamt. Det besväret övervinns genom att man är vis och handlar därefter. De oförståndiga utgick

ifrån att de skulle klara sig utan kär, men väntetidens påfrestningar krävde mer än man hade väntat sig.

Det går aldrig att ta miste på dem som lever överflödslivet. För övrigt är inte överflödslivet någon lyxvara vi har med på färden. Det är en livsnödvändighet för att bli övervinnare. Varje sändebrev avslutas med *"Den som vinner seger..."*

Som sagt går det inte att ta miste på var överflödslivet finns. Det hörs på tonen och känns på värmen i bönen, man äger bönens ande och som de troende sa förr i tiden "det hörs på sången och det syns på gången." Kroppsspråket är verkligen avslöjande.

Är du vis och tillhör den förståndiga hopen? Den som är ståndaktig intill änden skall varda frälst, sa Jesus. Om kärleken hos de flesta har kallnat behövs det verkligen ståndaktighet för att inte tillhöra de flesta.

Fly för ditt livs skull från alla ljumma sammanhang om du skall överleva. Fly allt oandligt och tomt prat. Var vis och förståndig!

Vi lever i midnattstiden.

"Men vid midnattstiden ljöd ett anskri..." Vad menar bibeln om en sådan tid? Och vari består den? *"Det må du veta"*, skriver Paulus till Timoteus, *"att i de yttersta dagarna svåra tider skall komma"*. Det vill säga, i slutet av församlingens tidsålder, tiden strax före Jesu andra tillkommelse. Församlingens tid avslutas av Jesu andra tillkommelse, när brudskaran är fulltalig. Något som är bestämt av Gud.

De troende på jorden kan påskynda Sonens tillkommelse genom att skyndsamt bärga in de sista kärvarna i den himmelska ladan. Är du med och påskyndar hans tillkommelse?

Vaknade för sent

”Omsider”, som det står i 1917 års översättning eller ”sedan” och ”efteråt”, som det står i nyare översättningar, är ett mycket karaktäristiskt och avslöjande drag hos de oförståndiga. I det kristna livet är det alltid en intensiv kamp som måste utkämpas. Kampen att övervinna slentrian, jargong och försumlighet. Rätt uppfattade sångförfattaren Lars Linde-rot den här kampen i sången: ”Ingen hin-ner fram till den eviga ron, som sig ej eldigt framtränger. -- Men här gäller tränga, ja tränga sig fram. Annars går himlen förlorad.”

Ja, det gamla svenska ordet ”omsider”

i denna liknelse om de oförståndiga jungfrurna avslöjar för oss vilka katastrofala följder det kan bli av att leva i ett sådant tillstånd. De oförståndiga vaknade för sent. Medan de gick för att köpa olja kom brudgummen och dörren stängdes igen.

Såsom Gud stängde dörren in i Noaks ark så kommer även den här dörren att stängas igen en dag. Den centrala frågan blir vad bestod deras försumlighet i? Är det inte så att om den första kärleken går förlorad, finns det inte samma hängivenhet och glöd längre.

Det första området i vårt andliga liv där det kommer att märkas är i vårt personliga förhållande till Jesus Kristus d.v.s vi har inte samma hängivenhet i vårt umgänge med honom.

Beträffande att vårda vårt personliga böneliv och vårt umgänge med honom. Att ständigt med självdisciplin, kontinuitet och ordning leva i bönen och Ordet, är att vara känd av honom, och vandra med honom. Hanok som är en förebild

på brudens uppryckelse, vandrade med Herren. Budskapet de oförståndiga fick ta del av när de ropade ”Herre, Herre öppna för oss”, var ju detta som handlade om deras förhållande ”Jag känner eder icke”

Därefter säger Jesus: ”Vaka därför ty i veten icke vilken dag eller timme han kommer. Paulus skrev till efesierna om ständig åkallan och bön och att alltjämt bedja i anden och fördenskull vaka under ständig uthållighet och ständig bön för alla de heliga.

Ett uppvaknande utan hopp

Ve och fasa över dem som är kvarlämnade. För det första finns inte den helige Andes hjälp att tillgå, då dess uppgift som hugsvalare, hjälpare och ledsagare är fullbordad. Han som gav kraft till att i ständaktighet kämpa trons kamp, har avslutat sitt uppdrag då församlingens tid är fullbordad.

Vilken tomhet att vara skild från den varma och brinnande skaran. Vilken kuslig stämning att samlas i vedermödans mörka natt. Då blir det, om inte förr, angeläget att samlas, men för sent. Ett uppvaknande utan möjligheter, ett kompakt mörker inom och utom själen.

Ett av de ting som Nya Testamentet mest talar om är just detta stora möte som nu står för dörren. Ett stort möte då alla, ända från begynnelsen, som har dött i tron skall församlas till honom. De troende som är redo och ännu leva här på jorden ska förvandlas och ryckas upp i luften Herren till mötes, bli honom lika och alltid få vara hos Herren.

Jesus kommer på skyarna

”Vaken därför, ty i vet inte vilken dag eller timme han kommer.” I Luk.21:34 står det (1917 års översättning.) ”Men tagen eder tillvara för att låta edra hjärtan förtyngas av omåttlighet och dryckenskap och timliga omsorger så att den dagen kommer på eder oförtänt.”

Till sist, den stora och allvarliga frågan är och står kvar tills han kommer på skyarna. Skall du som läser dessa visserligen enkla rader, men med ett ödesmättat budskap, bli uppryckt, eller skall du lämnas kvar?

Amen, kom Herre Jesus.

MARANATA - du vår Herre kom! ■

REPORTAGE:

ULLA

NÄSHOLM

Nog är det en verklig utmaning att vara med och fortplanta frälsningsbudskapet. Tala om att Jesus kommer snart, visa det i handling och genom ord.

Nu gäller det arbetet i Santo Domingo. Genom förkunnelsen om församlingen är en grund lagd. Jesus Kristus kommer snart för att hämta sin skara. Låt oss gå in i den nya epok som nu börjar. Tiden är kort – Maranata!

Bilen med Belkys Rodriguez vid raten snirkade sig fram. Genom radions kontinuerliga rapporter visste vi vilka gator som var avspärrade men trafiken var ändå tät med bilar som försökte tränga sig fram för att eventuellt komma fortare fram. Stan var full av poliser och beväpnad militär från olika områden. Vitklädda soldater från flottan tycktes vara flertal bland de olika fraktioner soldater som översvämmade stans viktigaste gator.

Nio presidenter från olika latinamerikanska och afrikanska länder gästade Dominikanska Republiken. Ett försök till union mellan länder möjligen med EU som exempel kan vara en bra gissning.

På nyheterna kunde man höra rapporter och utdrag av tal som hölls i olika sammanhang. Med president Leonel Fernandez i spetsen var det en imponerande skara och givetvis var det logiskt att säkerheten satt i högsätet. Därav det krigsartade tillstånd som rådde i stan när dignitärerna förflyttade sig eller hade samling på någon plats.

En dag av tacksägelse

Hemma hos Belkys och Kito bjöds vi på "tacksägelsemiddag". Dagen firas inte i Dominikanska Republiken men Kito som kommer från Puerto Rico där man celebrerar dagen, ville fortplanta denna tradition också till Santo Domingo.

Missionen

Glada barn sjunger vid möte i Las Palmas

Belkys berättade om skolan och visade prov på barnens arbete. Hon efterlyste stöd från föräldrarnas sida. Ett stort problem i överbefolkade, marginella områden är att många av barnen saknar "acta de nacimiento", dvs de är helt enkelt inte registrerade. Vägen till studier är då stängd och möjligheten till arbete blir väldigt begränsad.

För människor från våra breddgrader

är det svårt att fatta hur det kan vara möjligt att människor växer upp som "icke existerande". Trots att Belkys är advokat är det ändå svårigheter att komma tillrätta med problemet utan föräldrarnas medverkan.

Det viktigaste med skolarbetet, är dock att ge barnen Guds ord och visa vägen till frälsning. Genom sånger och enkel bibelundervisning får barnen del av

– en utmaning!

Foto: Ulla Näsholm

evangelium.

Under denna tid i Dominikanska Republiken har vi haft både s.k "operativ" och möte i Las Pamas. Syskonen samlas för att sjunga och bedja och läsa Guds ord.

Guds ords förkunnelse är det primära. Vad hjälper sociala hjälpinsatser och att ge livet för något inomvärldsligt om inte förkunnelsen om frälsning och försoning

får vara det som bär och ger inriktning åt arbetet. Den viktigaste aspekten i allt evangeliskt verk – en kärlekens revolution som är mäktig att förvandla livet för grupper och enskilda.

Fler möten

Sandra från Azua kom också för att hälsa på. Nu ser hon fram mot en mer tät gemenskap, fler möten och tillfällen att tjäna Jesus Kristus.

Att familjen Vidén är på väg att flytta till Dominikanska Republiken är en uppmuntran för vännerna här och en utmaning till ytterligare insatser.

Marcia fortsätter troget sitt arbete i ett av stans fängelser. Mat, kläder och andra förnödenheter delar hon ut i mån av tillgångar. Advokaterna Toribio och Elwin arbetar också med att hjälpa de mest utsatta i fängelserna. De menar att det nu är betydligt lättare att göra något eftersom informationer och papper gjorts mer tillgängliga.

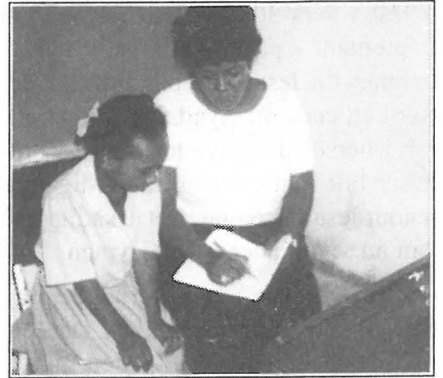
Inför julen tänkte vi göra något för barnen. En liten fest är alltid uppskattad. Givetvis ska det bli så. Viktigare ändå är en hälsoundersökning och medicin till skolbarnen och deras föräldrar. Med hjälp av vänner och syskon på olika platser skall vi med glädje förverkliga detta. Redan är det flera som öppnar sina kyrkor och vill att Comunidad Maranata skall ha hälsoundersökning för människor i grannskapet.

Arbetet i Comunidad Maranata går vidare genom människor som fått vision och älskar Jesu tillkommelse.

Människor minns pastor Arne Imsen som den som initierade fängelsemissionen och som grundade Maranatas missionsarbete i Dominikanska Republiken. Hans outtröttliga arbete, tro på Guds ords kraft och vision för framtiden finns där som ett föredöme och exempel.

Nu behövs det fler arbetare till skörden. Vill du bli en av dem? ■

Jul- och nyårgåva till missionen
De behöver din hjälp!

BARNEN behöver:

- ett mål mat, mediciner eller skolmaterial
- hjälp att skaffa personbevis. Många är inte registrerade och det hindrar dem att få utbildning och arbete.

INTERNERNA i fängelset – ska också de omfattas av din offervilja?

91% av de intagna i huvudstadens största fängelse har ännu inte ställts inför rätta. Försök sätta dig in i vad det kan innebära och ge något till en fange

- för att påskynda rättegången
- till kläder, tvål och andra förnödenheter
- som ger möjlighet att lära sig läsa och skriva.

Speciellt inför julen påminns vi om att vi bör ge något av oss själva och vad vi har, så att vårt överflöd kan komma till hjälp för dem som inget har.

Var med och stöd missionsarbetet i Santo Domingo! Vet att gåvan förvaltas på ett ansvarsfullt och personligt sätt. ***Gud välsigne dig!***

UN

Postgiro 44 10 05-6

Men hans verk är det, att I ären i Kristus Jesus, som för oss har blivit till visdom från Gud, till rättfärdighet och helgelse och till förlossning, för att så skall ske, som det är skrivet. "Den som vill berömma sig, han berömma sig av Herren. (1 Kor. 1:30-32)

Det finns ett tidsperspektiv i det här som vi läst i vers 30. *Rättfärdighet* får vi momentant - på en enda gång när vi kommer till Jesus och blir frälsta - det sker i ett enda nu. Syndaren som är alldeles nersölad av synder och överträdelser blir i ett enda nu rättfärdiggjord genom Jesu försoning. Det åskådliggörs som att vi kommer ut ur Egypten.

Men så är det ju en vandring hemåt i tiden och den går genom öknen. Det som vi hade med oss från Egypten, det vi plockade på oss där, det skall rensas ur oss under öknens strapatser. Det är *heligelsen*, och den sker inte på en enda dag, en enda stund eller en enda vecka, utan pågår hela tiden medan vi vandrar, tills vi möter Jesus på skyn.

Sedan kommer *förlossningen*. Tidsperspektivet där är i ett nu, i ett ögonblick, det sker också momentant, på ett enda ögonblick.

Människovärde

Jag vill först tala litet om människovärdet. Vi har fått vårt människovärde genom skapelsen. Gud skapade oss till sin avbild. Låt oss läsa i 1 Mos 1:26-28:

Och Gud sade: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika; och må de råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som röra sig på jorden"

Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.

Och Gud välsignade dem; Gud sade till dem: Varen fruktsamma och förökna eder och uppfyllen jorden och lägg den under eder. Och råden över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som röra sig på jorden.

Vi har en identitet, en personlighet genom våra föräldrar. Jag har litet av min far och litet av min mor, som har förmedlats genom skapelsen.

Placerade i himlen

YNGVE STENFELDT, KÖPENHAMN

Poängen här är att Gud har lagt ner driften att vi ska föröka oss redan i skapelsen. Vad gör då fienden? Jo, han gör Gud till en lögnare och vill föra över i syndafallet förhållandet mellan man och kvinna.

Den onde vill göra sexuallivet till något fruktansvärt, något hemskt och ju mer perverst det kan bli, desto bättre är det för honom. Och han tycker att han riktigt har lyckats när man inleder sexuella förhållanden mellan kvinna och kvinna och mellan man och man istället för mellan man och kvinna. Då trivs fienden riktigt bra.

Men Gud har placerat sexuallivet i skapelsen och han har placerat det så underbart att han har gett varenda människa en identitet, som inte kan förstöras. Den följer med in i evighetens värld!

Identitet

Adam och Eva fick sönerna Kain och Abel och de fick också Set. De fick flera söner och döttrar. Det är nämligen så att det var inte Adam nr 2 och Adam nr 3 som var Kain och Abel och Set som var Adam nr 4. Nej, redan från början föddes den första människan på ett naturligt sätt genom förbindelsen mellan man och kvinna. Genom kvinnan som födde följde en identitet med. Det var ett människovärde som är stort och så betydelsefullt. Fienden gör allt han kan för att förstöra, förvända och krängla till, men ändå råar han inte på skapelsens ordning, för det Gud har skapat är så starkt och så fundamentalt i vår tillvaro att det följer med.

När jag föddes fick jag namnet Yngve och jag var den personligheten. Så blev jag frälst helt plötsligt. Jag var frälst, men jag var fortfarande Yngve. Under helgelsens verk så förändras inte min identitet. Jag är fortfarande Yngve.

Denna identitet, denna personlighet är så stark, så i själva slutförlossningen då det bär hemåt till himlen, så kommer jag fortfarande att vara Yngve.

Om Gud hade tänkt göra en samling robotar som stod där i himlen och sjöng, då kunde han ju lika gärna ha en bandspelare. Men han vill ha en kör av alla sorters människor med olika identiteter och där varenda en platsar in med sin egen stämma. När den stora sången - som ljudet av stora vatten - ljuder så är det en fulltonig sång. Skaran blir fulltalig av personligheter som har blivit frälsta genom Jesu blod, som har blivit helgade och som har blivit förvandlade i ett enda nu på ett ögonblick vid upprykelsen.

När Mose föddes, står det på tre ställen i bibeln, var han ett vackert barn. Han hölls dold av sina föräldrar, för de såg att det var ett vackert barn inför Gud. Men det fanns krafter, vilddjurskrafter som ville förstöra Mose liv. De tänkte att nu skall vi lyckas och göra Guds plan om intet. Men Gud hade sin räddningsaktion i beredskap. Det vackra barnet hade föräldrar som fruktade Gud och räddade undan Mose uti vassen.

När Jesus föddes ljöd ett rop i Rama. Gråt och mycken jämmer. Det var Rakel som begrät sina barn för att de icke mer funnos till. Det fanns också då en vilddjursmakt som ville förstöra Guds

plan, som ville ta livet av gudasonen Jesus Kristus. Det fanns en djävulsk kraft som ville ödelägga allt som Gud hade tänkt med frälsningen. Men Gud satte in en räddningsaktion och sände sin son till Egypten och så heter det så underbart i Skriften: "Ut ur Egypten kallade jag min son".

Sabotage mot livets Herre

Nu står vi inför en oerhört stor händelse som skall ske och det är Jesu tillkomme. Hur gör då vilddjurskrafterna idag? Jo, det är barnen som drabbas igen, men nu står man inte där och försöker döda på ett öppet grymt sätt, utan man försöker göra det fint och i skymundan.

Man börjar i moderlivet. Redan där utför man sina sabotage mot livets Herre. Så kommer man och säger så här:

-Fri abort gäller till den 18:e veckan. Det vore bättre att ändra lagen så att abort tillåts fram till den 12:e veckan! Så håller man på och diskuterar med vilddjurs-

krafterna. Men det vill jag säga: Vilddjurskrafterna är inte till att diskutera med, det är ingen skillnad om du dödar i 18:e veckan eller i den 12:e veckan, det är mord som mord.

Vilddjurskrafterna låter sig inte tämjas, det går inte diskutera med dem. De måste övervinnas och det finns bara en som har övervunnit och det är Jesus. Han har krossat ormens huvud.

Därför går det bli bevarad i Jesus Kristus i denna sena tid. Trots att fienden attackerar från alla sidor kan du ha ett övertryck inombords som håller honom utanför. För den som är i oss är större än den som är i världen.

En himmelsk kropp

Jag har nu en jordisk kropp. Den klarar, genom Guds nåd, att ta sig 65 mil ifrån Köpenhamn till Stockholm. Men den platsar inte på guldgatorna, där går den inte an. Och den orkar inte sjunga den himmelska sången. Det klarar den inte, för

den går sig trött och blir nersliten. Därför talas i Skriften om det sista vi läste i textsammanhanget från 1 Kor. 1: "Förlossningen". Vad innebär förlossningen? Den innebär att vi skall avkläda oss detta dödliga och ikläda oss odödligheten.

Den som dör i Herren får flytta hem till Jesus i paradiset. Vad är det som flyttar? Det är inte den förgängliga kroppen, den begraver vi ju, men det är anden. Anden flyttar hem till Jesus. Men vår kropp är ju kvar och den ande som flyttat skall komma tillbaka och in i stoftkornen som ligger begravda. Det står att vi som leva och ha lämnats kvar skall ingalunda komma före dem som har dött. Vi skall inte komma först, de som ligger i gravarna blir först uppväckta. Ty basunen skall ljuda, en överängels röst .... och först skall de i Kristus döda uppstå till oförgänglighet.

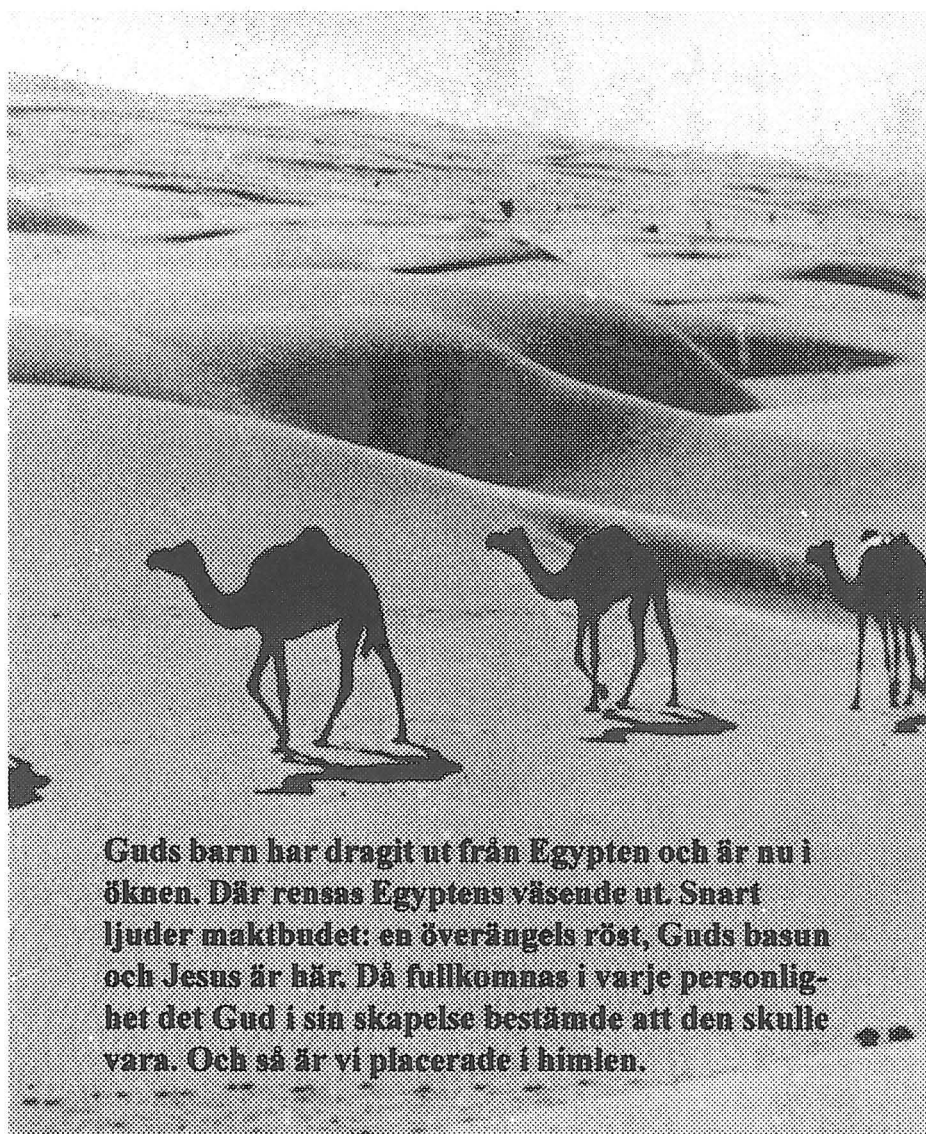
Tänk dig när anden ifrån paradiset, från Abrahams sköte, kommer in tillbaka i stoftkornen på jorden som förvandlas så att en ny himmelsk kropp kan uppstå. Det blir en härlighetskropp som tål att vandra på guldgator, som tål att prisa Jesus för evigt, som kan uttrycka sin lovsång på ett fullödigt sätt. Vi som lever kvar kommer inte att träda in i himlen med det här sjuka, eländiga, svaga och skröpliga, nej, vi kommer i ett ögonblick att bli förvandlade. Ingen sjukdom, inga tårar, ingen nöd, inga strider mer!

När en människa dör ordnar man med begravning och det är mycket att ordna med och komma ihåg. Ifrån himlens sida är det också stor aktivitet när den som tror på Jesus skall hemförlovas. Det är nämligen så att Gud han ger order till sina änglar. Änglarna gör ingenting utan att de får höra vad Gud vill. De är tjäns-teandar.

Det står om Lasarus att han blev av änglar förd till Abrahams sköte. Den friggjorda anden har lyfts ifrån kroppen. Ibland har vi fått se dem synligt, ibland har vi bara förnummit att här hämtar de nu, här har de ordern att utföra ett arbete just nu. Den frälste ska nu hem till härlighetens värld.

Herren stiger ner på skyn

När vi skall förvandlas då kommer Herren själv att stiga ner. Då räcker det inte ens en gång med änglarna, utan då kom-

Guds barn har dragit ut från Egypten och är nu i öknen. Där rensas Egyptens väsende ut. Snart ljuder maktbudet: en överängels röst, Guds basun och Jesus är här. Då fullkomnas i varje personlighet det Gud i sin skapelse bestämde att den skulle vara. Och så är vi placerade i himlen.

Fot: Bernt Widen

1998: Statsminister Göran Persson får Midnattsropet i samband med offentliggörandet av Krisstödsutredningens rapport "I god tro".

MidnattsRopet

Det ljöd ett anskri ...

ULLA NÄSHOLM

När Midnattsropet började ges ut, var det med en intention och inriktning att förkunna frälsning för syndare, väcka och varna Guds folk för avsteg och avarter, som gjorde sig märkbara inom församlingslivet i olika sammanhang och grupper. Under hela sin tillvaro har tidningen kraftfullt betonat nytestamentligt församlingsliv.

"Tidningen har med skärpa hävdad att all verksamhet som gestaltar andra förebilder än Nya Testamentets egen mönsterbild för gemenskap och tjänst underminerar ett nytestamentligt församlingsliv". (Arne Imsen i MR 1960)

Göra sin röst hörd

Midnattsropet är den bästa evangelisten. Det är omdömet om tidningen som nått in i skilda sammanhang. Vitala frågor som rör det kristna livet har ständigt tagits upp. Kristendom och partipolitik har ingenting gemensamt, har kategoriskt hävdats.

Givetvis står det utom allt tvivel att människors handlande får politiska följder. Från familje- och skollagstiftningens område kan nämnas exempel. Rätten att själv undervisa sina barn i hemmet är en brännande fråga som måste tas i beaktande; både ur familjens, skolans och religionsfrihetens aspekt.

Ta ställning

I övrigt finns många företeelser och frågor som den troende måste ta ställning till. Kan man vara med och genom sina insatser och sin inställning skada eller döda någon levande varelse? Ett verbalt, till intet förpliktande nej har ingen betydelse.

Guds bud, som ju landets lagstiftning vilar på, måste vara vägledande både i personliga och andra beslut. Vapentillverkning, militarism, abort, genteknik... Utvecklingen går vidare på ett skrämmande sätt. Hur skall man som medmänniska och kristen reagera och agera inför det som möter?

En skärande ton

Midnattsropet har genom det skrivna ordet väckt till debatt och eftertanke. Det har varit en skärande ton mitt i välfärden för att medvetandegöra så att orättfärdighetens offer kan bistås. Ett ansikte ges åt den kristendom som inte bara säger, men handlar. Det kristna livet är ju något helt annat än bara mötesbesök och ett bra, välorganiserat liv.

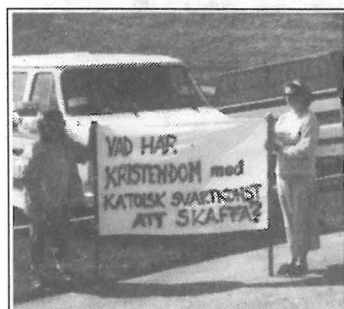
Jesus kommer, är ropet. Med allt vad det innebär av förändring, omvändelse och frälsning för enskilda individer, församlingar och grupper.

1969: Antiporraktion i Stockholm.

1977: Piratradion, en kanal för evangelium som banade väg för närradion.

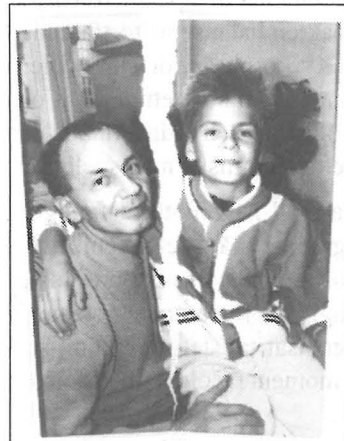
1989: Demonstration vid Påvebesöket i Uppsala.

1984: Protest mot nattvard för homosexuella i Storkyrkan.

1987: Kampen för orättfärdighetens offer. Maranatas och Arne Imsens mångåriga kamp för fångarna i Dominikanska Republiken uppmärksammades över hela världen.

1984: Kampen för föräldrarnas rätt till sina barn.

1979: Skolministern Birgit Rodhe synar hemundervisningen.

1979: Väckelsång mot statlig spritlangning tystas i Jönköping.

Boken "Bannlyst Frihet – en studie i missbrukad mediamakt" gavs ut i samband med tidningen Dagens 50-årsjubileum och författarens egen 65-årsdag, med erinringen att Maranatarörelsen, Arne Imsen och tidningen Midnattsropet under alla år varit bojkottad och bannlyst av "den enda kristna dagstidningen".

När Maranataförsamlingen nu ger ut sitt sista nummer av Midnattsropet, måste konstateras att ingenting i tidningen Dagens policy när det gäller budskapet Arne Imsen stod för, har förändrats.

I sin bok publicerade han några utdrag ur protestfoldrar som delats ut vid olika tillfällen. Så här förklarade han:

"Var och en kan bedöma budskapets kvalitet och om det bör spridas genom andra kanaler, då de, som vanligtvis betraktas som legala, är stängda."

Här publiceras utdrag ur dessa foldrar. Det maranatabudskap som bombarderade mötesbesökare utanför kyrkportar, ekumeniska möten och konferenser under 1970-talet, är aktuella för en kristenhet, som allt tydligare formas av de ekonomiska och ekumeniska lagar Arne Imsen så profetiskt beskrev och varnade för.

Det bekräftades inte minst i den nyligen hållna predikantveckan i Filadelfiakyrkan i Stockholm.

SF

Ekumeniken – mammonstyrd världsrörelse utan hopp!

Nya bibelöversättningar och vetenskapliga tolkningsmetoder anpassade till majoriteten reducerar snabbt auktoritetstrons inflytande. Ekumeniken gör kyrkan folkligare och gemenskapsformerna enklare, hjärtligare och mänskligare utan att fördenskull vara andligare eller mer gudomlig.

Med ett citat ur boken "Den kristna kärlekstanken genom tiderna" av professor Anders Nygren kan det kanske vara hälsosamt att pröva tidens toleranstro och gränsöverskridande ambitioner.

"För förståelsen av den kristna idéhistorien är det av vikt att giva akt på hur den går fram i en bestämd rytm, i växlingen mellan tvenne tendenser, som vi kunna kalla syntes och reformation.

Med syntes menas då tendensen att anpassa kristendomen efter dess omgivning. - - -

Med reformation åter menas tendensen att renodla kristendomen. Huvudangelägenheten är här att så starkt som möjligt avgränsa den från allt annat och låta den framträda i sin egenart. - - -

Att kristendomen genom en dylik anpassning kan bli tillgängligare för dem som förut levat inom den andliga värld, med vilken kristendomen är syntesen sammansmält, är påtagligt. Men lika uppenbart är, att en dylik sammansmältning innesluter risken, att kristendomen tappar bort det för den karaktäristiska och egenartade. Kristendomen blir lättare att nå, men samtidigt inställer sig frågan, om det som sålunda nås verkligen också är kristendom i

Utanför lägret med Jesus!

ordets egentliga mening. Har icke fastmer kristendomen i denna sammansmältning med annat blivit så försvagad, att den snarast kan betecknas såsom ett salt, som förlorat sin sälta?"

Ekonomiska lagar

Vanmakt och verklighetsflykt är jättar i det ekumeniska framtidsperspektivet. Pålitligare prognosmakare finns troligen inom maktcentra man vanligtvis inte sammankopplar med kristna ideal och aktiviteter. Det är nämligen inte dagens teologi, som på något avgörande sätt bestämmer ekumenikens framtida utformning. De etablerade kyrkorna är integrerade med det övriga samhället, vars morgondag i stort sett bestäms av automatiken i hårda ekonomiska naturlagar.

Det är andra lejon, som stimulerar eller dämpar de fria marknadskrafternas framfart. Statsmakten balanserar fortfarande i någon mån deras verkningar. Kyrkorna är för sin existens undantagslöst beroende av ekumeniken som ett centralt och nödvändigt instrument för att följa upp och vidmakthålla den religiösa sektorns intressen i det ekonomiska maktspelet.

Skall de etablerade kyrkorna med någon större framgång kränga sig ur det obehagliga greppet måste ekumeniken bli politiskt revolutionär och verka samhällsomstörtande för en helt ny ekonomisk världsordning. I det nuvarande systemet är utrymmet för manövrering begränsat till det minimum, som dygden framhåller som enande moment i teologi, tradition och kyrkoordning.

På det ideella och religiösa planet pågår också dops-, nattvards-, kyrkoordnings-, ordinations-, isolerings- och sektråtor

Foto: Mikael Eliasson

Hans Lindelöw med boken *Bannlyst Frihet och MidnattsRopet*, i livligt samtal med ungdomar utanför Nyhemsveckan 1996.

och –diskussioner. I och för sig är inte något av detta som sker på vägen till enhetskyrkan ointressant eller betydelselöst, och det är säkerligen av allmänt intresse att få veta hur kyrkorna anger sina positioner i relationerna till varandra och till samhället. Det förbereder och hjälper naturligtvis de redan kringskurna kyrkorna med anpassningen till den bistra praktiska och ekonomiska verklighet som fortgående förändrar den värld vi lever och verkar i.

Genanta fakta

Debatter och dialoger på expert- och lekmannanivå, gudstjänster och manifestationer, samt karismatiska upplevelser och sociala engagemang, kyrkovandringar och processioner, gemenskapsmåltider och lovsånger är uppfordrande, spännande, uppbyggande, och gör tillvaron mer glamourös. Men skall kyrkorna kunna fungera som tjänande organ åt det nuvarande samhället måste de göra sin religion till bundsförvant med de starka krafter som utanför och oberoende av alla religiösa symbolvärden och all ekumenisk festivitas bestämmer deras villkor. - - -

De ekumeniska, eller i den mån de fortfarande existerar, antiekumeniska stämningarna och spänningarna behöver inte längre teologiskt motiveras. Det som är skönt, framgångsrikt och nyttigt är teologiskt riktigt. Problemet ligger på ett annat plan och är möjligen semantiskt, ty det kan ha sina svårigheter att för kristna med exempelvis en fundamentalistisk tradition översätta den reella verkligheten i trovärdiga ideala termer, så att de blir erkända som andliga verkligheter i kontinuitet med urkristen väckelse- och bibeltro. - - -

Apostolisk slutepok

Möjligheterna är stora men farorna många. Vi tror inte på politik, ekumenik, verklighetsflykt in i religiösa svärmerier eller dogmatisk renlärlighet som nödhjälp ur ett komplicerat dilemma.

Vi behöver alla få möta den Uppståndne så personligt, så intimt, befriande och renande från skepticism, relativism och materialism att tron synliggöres genom sina specifika gärningar och uppenbarar sin kraft i övernaturliga manifestationer. Ett fungerande kristen- och församlingsliv är inte en utopi, det är en möjlighet och kan och måste bli verklighet.

Vi tackar Gud för alla de väckelsesignaler och andliga impulser, som leder oss och andra fram emot nya kristuserfarenheter. Stegvis förs vi av Anden genom Ordet och de redskap Herren använder in i församlingens apostoliska slutepok. På samma gång är vi vaksamma och avvisar bestämt idéer, inspirationer och locktoner, som vill föra oss bort ifrån den grund vi tror står kvar då alla bålverk raserats.

I den mån omprövningar och nytänkande leder fram till Ordets erfarenheter och församlingens uppbyggelse i avskild förbuden och tjänst i bön, offer och vittnesbörd, är identiteten styrkt och behöver ingen annan legitimation vid kyrkporten.

Ur Väckelsesignaler.

Spreds vid det kristna riksmötet i Göteborg 1972.

Kampen har hårdnat och kyrkorna måste rusta sig. Egentligen är ju ekumeniken mer ett resultat av konkurrensen om de ekonomiska resurserna än kampen för den tro som en gång för alla överlämnats åt de heliga. Skatte-, avdrags- och bidragspolitiken är, rätt utnyttjade, effektiva instrument i ekumenikens tjänst, varför striden också måste utkämpas på det planet.

I ekumeniken återspeglas sålunda det övriga samhället, varför det ter sig ganska logiskt att påstå, att kyrkornas framtid inte på något avgörande och bestående sätt påverkas av traditioner, trosbekännelser och organisationsformer. Lika odogmatiskt som Volvo och Asea, tvingas kyrkorna underordna sig kapitalets hårda och osentimentalas villkor om de överhuvudtaget skall överleva som kyrkor och Kyrka.

Den ekonomiska krisen kommenderar fram rationaliseringar i samhällets offentliga sektor, organisationer, näringsliv och kyrkor lika hänsynslöst. Enheterna blir färre och större. Tröghetsmomentet är av naturliga skäl större än kyrkorna, men utvecklingen är på gång och accelererar med samhälleliga subventioner och det icke föraktliga karismatiska energitillskottet från pingströrelsen fram mot ekumenikens slutmål: Enhetskyrkan med fullständigt mammonsvälde.

Men då det målet uppnåtts är Jesu Kristi församling borta – eller hemma. Ty den vare sig skapas, formas eller styrs av ekonomiska lagar eller marknadskrafterna, utan drivs av Anden och är fri och oberoende, i vaksam beredskap och förväntan utanför alla läger. *MARANATA!*

Ur Ekumenik – idag och imorgon.

Spreds vid det kristna riksmötet i Västerås 1977.

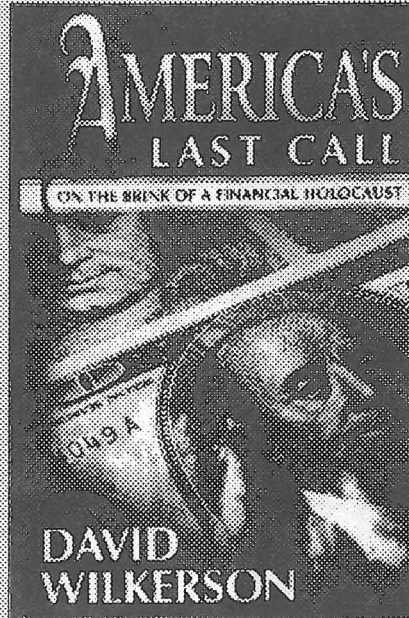
Apokalyptiskt framträdande av en militant homosexuell rörelse

Jag vill berätta för dig om ett samhälle, som försköt Gud och på grund av detta föll ner i ett tillstånd av fruktansvärt mörker. I sitt förakt för ljuset drog detta samhälle med magnetisk kraft onda andemakter till sig. Lag och ordning kollapsade; varje individ dikterade sin egen lag. Hela samhället överlämnades åt djävulen och ingen värdegrund återstod för att förhindra dess besinningslösa marsch mot avgrunden.

Det fanns ingen heder, anständighet eller självrespekt kvar hos människor, och de hade ingen vördnad för livet över huvud taget. Rättvisa och vänlighet bleknade bort, de överväldigades av lusta och kastade sig in i tygellösa utsvävningar. De hånade dygden, deras samveten brännmärktes och förhärdades. De skratade åt gudsfruktan och förlöjlade rättfärdigheten. De blev ogästvänliga, egenrättfärdiga och likgiltiga.

All andlig längtan utplånades, deras livsstil präglades av en krass materialism och köttsliga lustar. De hade inget medlidande med de fattiga. Människor blev så totalt blasé att de råaste, mest bloddrypande brott betraktades som normalt beteende.

Faktum är att här beskriver jag två samhällen – Sodom och Amerika! Vi känner till Sodoms förskräckliga slut,

UR HÖGAKTUELL BOK AV DAVID WILKERSON

Den kände amerikanske förkunnaren och profeten behöver ingen närmare presentation. Han grundade Teen Challenge Center, som fått vara andligt hem för många som blivit omvända till Jesus Kristus och lämnat ett liv i droger och brottslighet.

Han har även skrivit flera profetiska böcker. Förra året kom boken vi hämtat detta stycke ur. Den är ett skakande väckelserop, med skildring från syndafördärvet i USA. Men vi som bor i Sverige, känner igen företeelserna som skildras.

"America's last call" - Amerikas sista kallelse, heter boken. Är det möjligen också sista kallelsen som når vårt folk?

Tillstånd beviljad av World Challenge Inc.
P.O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA

och Skriften förtäljer för oss att Amerika snabbt håller på att bli ännu ett Sodom. I det antika Sodom trädde homosexuella fram ur sin anonymitet och blev aktivister, deras verksamhet ledde till att demonisera och förtrolla en hel genera-

tion av män och pojkar. De växte till i styrka och politisk makt, för att slutligen kontrollera allt. Sodom utvecklades till världens homosex-centrum, ett samhälle så uselt, rått och fyllt med våld och övergrepp att dess synd dundrade igenom himlarna för att fylla Guds heliga boningar med ett helvetiskt skri.

Gud sände två änglar till Sodom, och det verkade som om till och med de blev chockade av det absoluta förfall och den ondska de såg. Detta samhälle hånade de traditionella reglerna för ett normalt familjeliv. (Hur skulle ett samhälle som styrdes av en militant, homosexuell ande kunna bevara ett anständigt familjeliv?) Ingen man på besök i Sodom kunde känna sig säker. Hotfulla grupper av homosexuella drog obehindrat omkring på gatorna på jakt efter våldtäktsoffer. Det fanns ingen som vågade stoppa dem; ingen politiker, ingen polis och inga föräldrar som reste sig upp i protest.

Ändå hade den generation som levde i Sodom mottagit en välsignelse från Gud – han hade räddat dem från ett blodigt krig. Medan Bera var Sodoms kung och Birsha var Gomorras, angreps de av fyra mäktiga nationer som tillfångatog folket och plundrade allt. Men Gud sände Abraham för att rädda kung Bera och sin egen brorson Lot, och allting vändes till det bästa. Men inte ens denna stora räddning förändrade Sodoms onda väg. Folket tog Guds välsignelse för given och ärade honom inte för segern.

Likt Sodom, har Amerika gång på gång räddats av Gud. Vi har dock inte så mycket blivit bevarade ifrån domen, som vi har blivit *sparade* åt domen – såframt vi inte ödmjukar oss själva inför Gud. Herren bevisade sin stora nåd mot Sodom strax innan han förintade staden. Och han gjorde detsamma mot vår nation under kriget mot Kuwait och Irak. Men, precis som Sodom, kommer Amerika inte att förändras. Den militanta homosexualiteten kommer att inta nya fästet utan att möta motstånd, och synden skall härska.

I Sodom hörde en gång en av de här kringirrande homosexgängen att två män skulle besöka Lots hus. Inom några få timmar hade de omringat huset och försökte slå in dörren för att få tag på de två änglarna och genomföra en

massvåldtäkt på dem. Var fanns kung Bera? Var fanns politikerna? Ingen höjde sin röst i protest mot vad som skedde. Samhället levde i skräck och var helt utlämnat åt homosexualiteten. Så änglarna beslog de uppjagade männen med blindhet, men ännu i sin blindhet famlade de efter dörren för att fullfölja sina planer och få utlopp för sina våldsamma lustar.

Änglarna måste ha gråtit, om änglar kan göra det, när de såg hur de där männen, som var skapade till Guds avbild, hade sjunkit ner på samma nivå som rasande djur. Dessa fördärvade människor var beredda att döda för att få sin demoniska lust mättad. Lot föll till föga för påtryckningarna från mobben och sade: "Här är min två döttrar. Ni kan våldta dem hela natten om ni vill."

Jag är far till två döttrar, och jag kan inte ens föreställa mig vilken makt en sådan militant grupp kan ha, vad som kan driva någon till att överlämna sina oskuldsfulla döttrar till en rasande mobb. Men det här gänget ville inte ha några kvinnor – de ville ha män!

Skriften säger att de homosexuella inte var en liten isolerad minoritet, utan i majoritet. Var Gud beredd att släta över deras synder? Skulle Gud skjuta upp räkenskapens dag? Hur länge kunde Gud vänta när väl denna rasande homosexuella ande hade blivit så djärv och fräck att den trampade på allt som var heligt?

Guds dom kan inte längre uppskjutas när det har gått så långt att den militanta homosexuella anden uppreser sig, kommer med sina anspråk och attackerar allt som är gudomligt och heligt.

De två änglarna som sändes till Sodom representerade Guds intressen på jorden, intressen som är av himmelsk, gudomlig, andlig och övernaturlig art. Ändå var Sodoms befolkning så djärv, stolt och arrogant att den attackerade just dem som representerade dessa intressen; Lot och änglarna.

I samma ögonblick som den homosexuella anden i Sodom attackerade den rättfärdige Lots hus, sade Gud: "Det är nog, jag skall förgöra dem!" Nästa morgon, när de militanta homofilerna tog igen sig efter nattens härjningar, började eld och svavel att regna ner över Sodom. David hade rätt i sitt vittnesbörd:

"Du aktar för intet alla som fara vilse från dina stadgar, ty förgäves är deras svek. Du förkastar såsom slagg alla ogudaktiga på jorden; därför ha jag dina vittnesbörd kära." (Psalm 119:118-119.)

Nu säger du kanske att det här inte kan hända med oss, för att Sodom var olikt Amerika. Sodom föddes hedniskt och levde och gick under i hedendom, medan Amerika föddes kristet och har förblivit kristet. Låt mig bara få berätta för dig om ett liknande samhälle, ett som föddes av Gud och Abrahams säd, ett folk som anförtröddes den Allsmäktiges stadgar och löften. Den här berättelsen, som vi återfinner i Domarboken 19, handlar om Benjamins folk och en liten stad vid namn Gibeah.

En levitisk präst kom till Gibeah för att hämta hem sin bihustru som hade lämnat hemmet och sökt sig till sin faders hus. En gammal man fann leviten kamperande på gatan sent på natten, och han vädjade till honom att följa med till hans hus därför att gatorna inte var säkra. Otrygga gator i ett litet samhälle, tänker du? Detta var en ort för benjaminiter, ättlingar till tappra soldater som marscherat under Jehovas banér. Det var en gång en gudfruktig plats där barn stödade på gatorna och Guds lov ständigt var på medborgarnas läppar.

Men nu hade en annan ande tagit över. Gibeah hade blivit en homosexuell samlingsplats i benjaminiternas land, ett tillhåll där sexuella perversiteter frodades. Frukten för våld präglade livet i staden, hela stämningen andades våld. Barn lekte inte längre på gatorna, Guds namn prisades inte längre bland människor, utan förbannades fastmer.

Detta samhälle, som fötts av Gud och som under så lång tid burits av hans kärleksfulla armar, styrdes nu av militanta sodomiter. Och, på samma sätt som det hade skett i Sodom, framträdde en homosexuell ande för att utmana det som var heligt!

"Under det att de så gjorde sina hjärtan glada, omringades plötsligt huset av männen i staden, onda män, som bultade på dörren, och de sade till den gamle mannen som rådde om huset: 'För hitut den man, som har kommit till ditt hus, så att vi få känna honom.'" (Dom. 19:22)

Dessa män var så djärva, fräcka och utan frukten för Gud att de var beredda att våldta en predikant!

Återigen vill jag poängtera hur det som representerade Guds intressen på jorden blev en måltavla för onda andar. Det räckte inte för dessa män att de redan hade de unga männen och pojkarna i staden; de ville även komma åt Gud!

"Då gick mannen, som rådde om huset, ut till dem och sade till dem: 'Nej, mina bröder, gören icke så illa. Eftersom nu denne man har kommit in i mitt hus, mån I icke göra en sådan galenskap. Se, jag har en dotter, som är jungfru, och han har själv en bihustru. Dem vill jag föra hitut, så kunnen I kränka dem och göra med dem, vad I finnen för gott. Men med denne man mån I icke göra en sådan galenskap'. (Dom. 19:23-24)

Precis som Lot sade denne man: "Här är min dotter. Ta henne, gör vad ni vill med henne".

"Men männen ville icke höra på honom; då tog mannen sin bihustru och förde henne ut till dem. Och de kände henne och hanterade henne skändligt hela natten ända till morgonen; först när morgonrodnaden gick upp, lät de henne gå. Då kom kvinnan mot morgonen och föll ned vid ingången till mannens hus, där hennes herre var, och låg så, till dess det blev dager. När nu hennes herre stod upp om morgonen och öppnade dörren till huset och gick ut för att fortsätta sin färd, fick han se sin bihustru ligga vid ingången till huset med händerna på tröskeln." (Dom. 19:25-27)

Den arma kvinnan hade förmodligen klöst och rivit halva natten för att komma tillbaka in i huset innan hon dog i sviterna efter övergreppen. Men husets herre hade gått till sängs. "Han sade till henne: 'Stå upp och låt oss gå'. Men hon gav intet svar. Då tog han och lade henne på åsnan; sedan gjorde mannen sig redo och reste hem till sitt. Men när han hade kommit hem, fattade han en kniv och tog sin bihustru och styckade henne, efter benen i hennes kropp, i tolv stycken och sände styckena omkring över hela Israels land". (Dom. 19:28-29)

Denne levit sände en del av sin bihustrus kropp till varje stam i Israel, och det förskräckte folket. De sade: "Något sådant har icke hänt eller blivit sett allt ifrån den dag, då Israels barn drogo upp ur Egyptens land, ända till denna dag. Över-

vägen detta, rådslån och sägen edert ord". (Vers 30)

Min vän, styckningen av den döda kroppen var förvisso fruktansvärd, men det värsta av allt var att Gibeah hade blivit en homosexuell samlingspunkt, och att hela Benjamins stam var beredd att försvara deras rätt att vara militanta, framfusiga homosexuella. De tog till vapen i sitt försvar för det inträffade. Genom sitt handlande sade de i praktiken: "Våra bröder hade rätt att göra vad de gjorde".

Gud sände domen. I det påföljande slaget dödades 65 100 man, 40 000 israeliter och 25 100 benjaminiter. Staden brändes ner till grunden, den utplånades fullständigt tillsammans med alla sina militanta invånare. Det homosexuella Gibeah förvandlades till glödande aska.

Amerika är värre än Gibeah! Hela vårt samhälle är sjukt. Ingenting chockerar oss längre. Ondskan har blivit vår arvedel!

Amerika har blivit sjukt. Du skall inte försöka få mig att tro att Gud inte är vred, att han skulle vara beredd att helt enkelt ha överseende med alltihop. En gång fick jag en hälsning från en välkänd evangelist där det stod: "Predika inte emot Amerika. Amerikas bästa dagar ligger framför. Herren är belåten!" Nej! Det är precis vad Bibeln lär att falska profeter skall påstå i de sista dagarna!

Nästan dagligen hör vi talas om grymma, meningslösa våldsdåd runt om i landet. Större delen av New York City följer ingen tår vid rapporter av det här slaget:

"Spädbarn funnet i plastpåse nära Fulton Street i en soptunna..."

"Nittonårig kändis dumpad, inlindad i filter, liggande på toppen av en sophög utanför ett välsituerat lägenhetshotell i East Side..."

"Polisen påträffar delar av en fyraårig flicka instuvade i en resväska som lämnats kvar i en korridor i ett hyreshus i Bronx, som satts i brand..."

Hur kan vi låta bli att sörja när våra allmänna skolor håller på att förvandlas till skandalomsusade tillhåll för sex, våld, övergrepp och perversioner? Den 20 mars rapporterade the New York Post:

"SKOLA I SEX-CHOCK! Offentliga undersökningar visar på chockerande sexuella övergrepp i skolorna. Miljoner offer runtom i nationen. En av fem flickor utsätts för övergrepp innan de har fyllt sexton..."

Lärare, tillsyningsmän, kuratorer och säkerhetsvakter, varje nivå och funktion i skolan är på ett eller annat sätt med och deltar i övergreppen. En tillförordnad ordförande i en skolstyrelse i Bronx lockade en trettonårig pojke till sin lägenhet för att titta på porrfilm och förföra honom. Och i riksförbundet för skolledare i Amerika blev man chockerade över rapporterna om att en av sju pojkar har blivit utsatta för sexuella kränkningar och närmanden av skolpersonal.

I dag ser vi de sorgsna, rädda ansiktena hos miljoner av oskyldiga barn som har blivit våldtagna av främlingar, tvingade till incest av sina egna föräldrar, förförda av sina lärare, pastorer och ungdomsledare. Du skall inte försöka få mig att tro att Gud ler mot Amerika! Jag kan

inte tro att vår helige, rättfärdige Herre kommer att tåla still medan ytterligare flera miljoner av våra barn skändas, blir bestulna och förgörs.

Amerika har nått smärtgränsen för vad Gud kan tåla. Vi befinner oss redan i samma situation som tidigare samhällen i historien som tillåtit uppkomsten av en dominant, militant, homosexuell ande. Jag undrar om änglar redan patrullerar våra gator och förfasar sig över med vilken hastighet vi färdas mot avgrunden. Vi kan trots allt vara fullständigt säkra på att det är en sak som Gud inte kommer att tillåta, och när det händer, vet vi att domen har kommit –

GUD KOMMER INTE ATT TILLÅTA ATT HOMOSEXUELLA ANDAR TRAMPAR PÅ HANS HELIGA NAMN ELLER FLÄCKAR NER HANS SMORDE, OCH ÄNDÅ ÄR DET DETTA SOM SKER JUST NU I AMERIKA!

"I det antika Sodom trädde homosexuella fram ur sin anonymitet och blev aktivister, deras verksamhet ledde till att demonisera och förtrolla en hel generation av män och pojkar. De växte till i styrka och politisk makt, för att slutligen kontrollera allt."

Gud dömer Sverige

Maine skrev the Portland Press Herald, som stöder ett konservativt styre, följande: "Presbyterianskt arbetsutskott rekommenderar prästvigning av homosexuella". De hävdade att en undersökning, som kallades majoritetsrapporten, ger grund för antagandet att homosexuell aktivitet inte är en synd, utan fastmer att all sex är värdemässigt neutral. Deras rapport innehöll även följande ståndpunkt beträffande sex mellan ungdomar och tonåringar:

"Att uppmana ungdomar att helt enkelt säga nej är ingen lösning. Vi hoppas istället kunna lära ungdomar att fatta bra beslut, så att de, när det är rätt att säga nej, kan säga nej, och när det är rätt att säga ja, kan säga ja".

När är det egentligen rätt för ett barn att säga ja till sex?

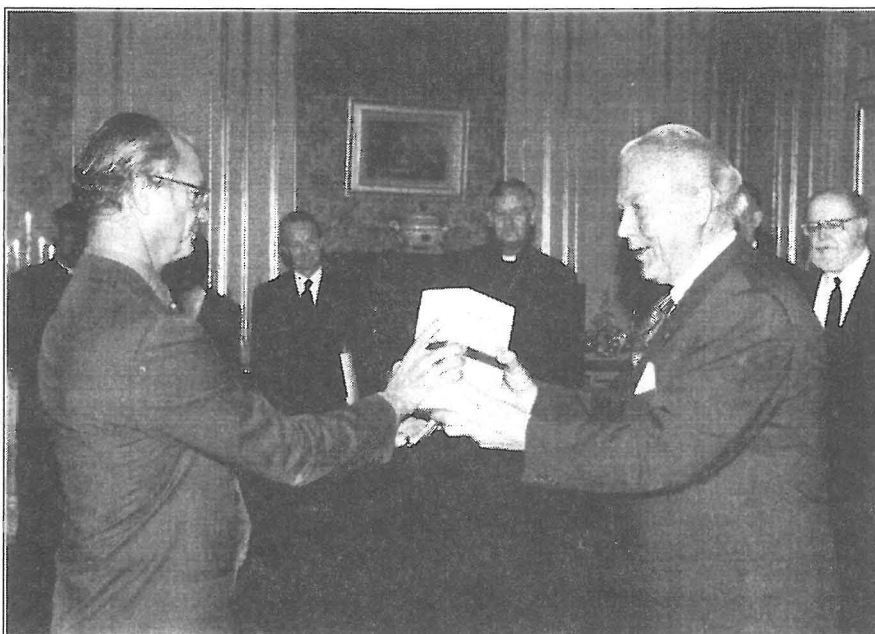
I samma tidning kommer den lesbiska pastorn Rose Mary Denmore till tals. Hon säger att hon är bestört över att homosexuella och lesbiska kyrkans tjänare förhindras från att arbeta med barn. Hon säger:

"Att hålla vuxna homosexuella borta från de unga killarna och tjejerna, som kanske själva är homosexuella, innebär att de berövas ett vuxet förtroende som de kan behöva".

Hör ni vad hon säger? Hon kräver att de homosexuella får tillträde till barnen!

Det är en sak att de homosexuella kommer ut ur anonymiteten och kräver lika rättigheter såväl som speciella rättigheter, att få tillträde till maktens korridorer och inflytande i medierna, att kunna bilda opinion för privilegier som att få gifta sig och adoptera barn, att de tillskansar sig så mycket makt att de kan kräva att hela Empire State Building badar i lavendelblått ljus under Gay Pride-veckans festligheter, att borgmästaren i New York leder paraden och dansar tillsammans med dem halva natten, kallar dem en diskriminerad minoritet och jämför dem med medborgarrättskämpar som Martin Luther King.

Men det är en helt annan sak när denna ande reser sig upp för att fingra på Guds intressen här på jorden. Det är då Gud säger: "Det räcker!" Och hela Bibeln igenom ser vi att detta är det ögonblick då Gud har gripit in. ■

Kung Carl XIV Gustav tar emot Bibel 2000 av Bibelkommissionens ordförande, Bertil Hansson under överinseende av statens och kyrkans representanter.

Den nya Bibelöversättningen, Bibel 2000, har blivit överlämnad. Till vem har den blivit överlämnad?

Bibelkommissionens uppdrag är slutfört.

Riksdagen, den politiska församlingen, får först ett exemplar. Det överlämnas av statsminister Göran Persson. Både statsministern och riksdagens talman håller varsitt vackert tal med anledning av Boken.

Landets kyrkor, den kyrkliga församlingen, får sedan Bibeln. En särskild högtid firas 1:a advent i Uppsala domkyrka. Kungen och Drottningen är närvarande, och en hel del representanter från samfundet.

Ärkebiskop K.G. Hammar håller en predikan som verkligen innehåller en tanke: "Kristus i ögonhöjd" och om Bibelns åsnor. Ska den nya översättningen också förstås som en åsna som bär Kristus?

En på vilken Han rider in i sin kyrka.

Jag vet inte om han så gärna rider in där. Det var hans "kyrka" som korsfäste Honom. Och hon ska göra så ännu en gång - Hebr. 6:6

Allt detta under det att statsministern befinner sig på en skandalomgärdad resa i Sydafrika, stormen och orkanen drar fram genom Syd- och Mellansverige, de fyra stora rikstidningarna DN, SvD, Aftonbladet och Expressen pekar ut drygt 60 medlemmar av nazistiska organisationer och mc-gäng - och Barseback stängs.

Verkliga händelser och pseudo-händelser om vartannat.

Vilket slag av händelse är Bibelns överlämnande?

Jag kan då inte komma ifrån det intrycket att Bibelns överlämnande går hand i hand med Guds dom.

Gud dömer Sverige.

Och med mig som skriver dessa rader ska nog den domen begynna, eftersom jag är åtalad inför Stockholms tingsrätt för "förargelseväckande beteende, hot mot tjänsteman och våldsam motstånd", detta enligt handlingar, som kom med posten häromdagen.

Jag ville predika för människor, ett budskap ur - Bibeln. Om detta får jag kanske återkomma när jag har fått mer tid att belysa den nya Bibelöversättningen, och den mig.

Hans Lindelöw

INFÖR FRAMTIDEN

HANS LINDELÖW

Övergången till ett nytt årtusende inger en känsla av högtidlighet. För troende, som vandrar i spåren av den tro som Abraham hade - Rom. 4:12 - har framtiden fått ett ljus ansikte, en personlig representant framför alla andra - Jesus Kristus.

Han är den förste och den siste, och den levande - Upp. 1:17-18

Det är Han som väntar i framtiden, Han som också har uppenbarats i historien, vilket de fyra evangelierna vittnar om, förutsagt av Mose och Israels profeter, Jesaja, Jeremia och Daniel m.fl.

Nog är Han värd en stor bokstav! Men när vi använder den nya Bibelöversättningen omväxlande med 1917 års fortsättningen, så är det inte alltid så. Det kan vara en påminnelse om att Jesus var en vanlig människa, och tillhörde vardagen.

Det ord som det grekiska originalet använder för att beteckna Herrens tillkommelse, "parousia", kan enligt olika konkordanser och översättningar även betyda närvaro. Inte heller de andra mer ofta förekommande orden "epifaneia" och "apokalupsis" betyder nödvändigtvis tillkommelse. När vi talar om Herrens tillkommelse, så kanske det är ett talesätt som är besläktat med att säga att solen går upp och ned.

Visst, det ser så ut, men om vi är mer omsorgsfulla med fakta, så vet vi att jorden roterar, och därför får vi det intrycket att solen går upp och ned.

Också vi människor roterar. Vi roterar redan i moderlivet. Och under det tjugonde århundradet även i världsrymden. Och många människor som anser sig vara troende roterar i förhållande till Kristus. Vi roterar eftersom kärleken till Honom ändras. Därför skriver profeten:

"Vad skall jag göra med dig, Efraim?

Vad skall jag göra med dig Juda? Er kärlek är som morgondimman, dag som snabbt försvinner." Hos. 6:4

Vi roterar, och därför säger vi "Herren kommer", men i själva verket är Herren närvarande. Detta enligt löftet i Matt. 28:20:

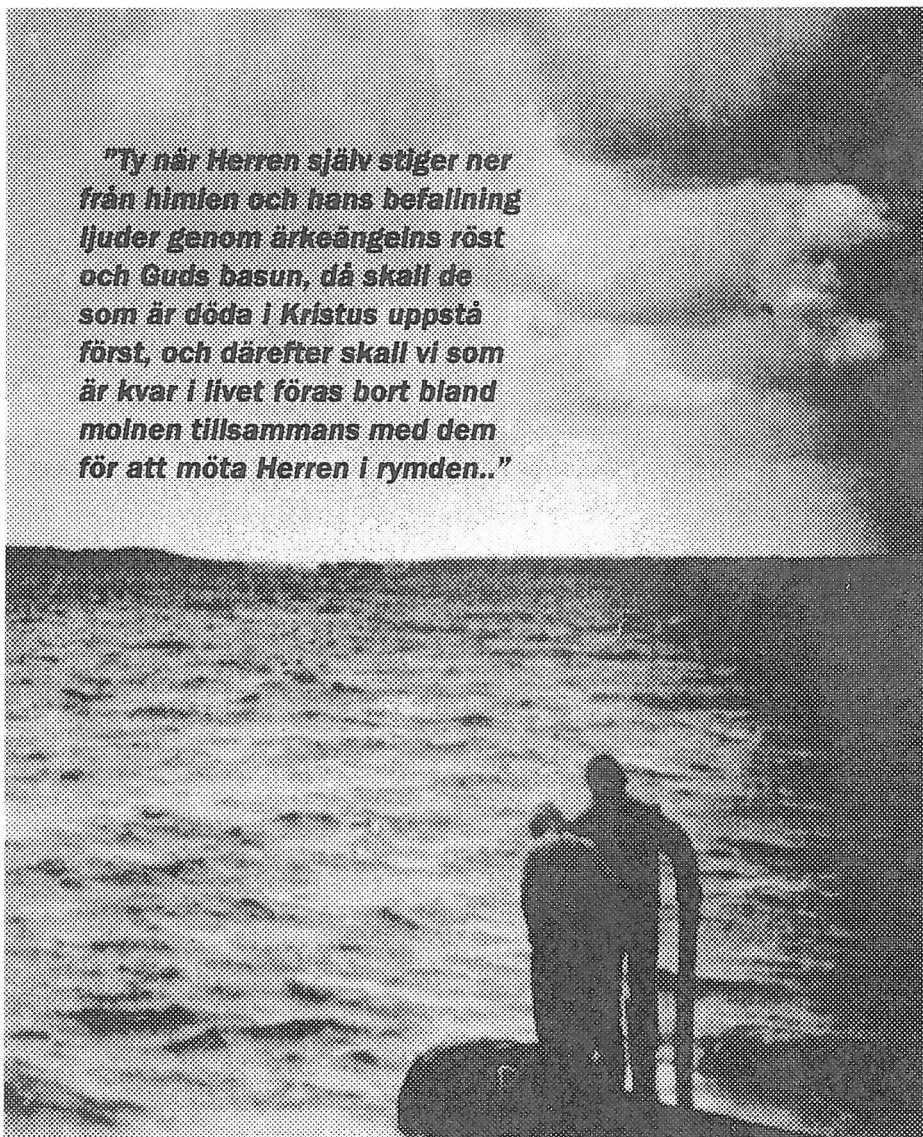
"...jag är med er alla dagar till tidens slut."

Men denna Hans närvaro ska uppenbaras, eller avslöjas - apokalupsis!

Och det är detta det gäller att bereda sig på. För Herren är redo att träda fram. Han står för dörren - Jak. 5:9, Upp. 3:20

Vad innebär Herrens tillkommelse? Det har vi fått många konkreta bevis på bara under de senaste månaderna. Det innebär bl.a. vad Jesaja talar om: "Jorden brister och skakar, den skakar och skälver, den skälver och rister." "Jorden brister, ja, den brister; jorden rämnar, ja, den

"Ty när Herren själv stiger ner från himlen och hans befallning ljuder genom ärkeängelns röst och Guds basun, då skall de som är döda i Kristus uppstå först, och därefter skall vi som är kvar i livet föras bort bland molnen tillsammans med dem för att möta Herren i rymden.."

rämningar; jorden vacklar, ja, den vacklar.” Jes. 24:19

Anledningen till att jorden skälver eller rämningar - jordbävningar på olika håll fångar inte hela innebörden av detta ord - är att Herren står för dörren. Han kommer snart att uppenbaras. Och när Han uppenbaras så sker detta inte i första rummet för vår skull, vi som lever på jorden idag. Herren kommer för att kalla fram dem som hör Honom till, och som ligger i gravarna!

Så säger Herren i Joh. 5:25-29 ”San nerligen, jag säger er: den stund kommer, ja den är redan här, då de döda skall höra Guds sons röst och de som hör den skall få liv. Ty liksom Fadern äger liv, så har han också låtit Sonen äga liv, och han har gett honom makt att hålla dom, eftersom han är Människosonen. Var inte förvånade över detta. Den stund kommer då alla som ligger i sina gravar skall höra hans röst och gå ut ur dem; de som har gjort det goda skall uppstå till livet, och de som har gjort det onda skall uppstå till domen.”

På detta vis gäller, som det syns mig, även här det ordet:

”Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat.” Luk. 19:10

De döda är förlorade för oss, därför kommer Herren att börja med dem.

Om detta vittnar också Paulus i 1:a Korintierbrevet och i 1:a Tess:

”Men nu har Kristus uppstått från de döda, som den förste av de avlidna. Ty eftersom döden kom genom en människa kommer också uppståndelsen från de döda genom en människa. Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus. Men i tur och ordning: Först Kristus och därefter, vid hans ankomst, de som tillhör honom.” 1 Kor. 15:20-23

”Ty när Herren själv stiger ner från himlen och hans befällning ljuder genom ärkeängeln röst och Guds basun, då skall de som är döda i Kristus uppstå först, och därefter skall vi som är kvar i livet föras bort bland molnen tillsammans med dem för att möta Herren i rymden.” 1 Tess 4:16-17

”... vi skall inte alla dö, men vi skall

alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty den kommer att ljuda, och då uppstår de döda i oförgänglig gestalt, och vi förvandlas.” 1 Kor. 15:51-52

Först de som nu är döda och som ligger i gravarna, men som tjänade Gud under sin livstid - sedan de som lever på jorden vid Herrens tillkommelse, eller uppenbarelse.

Men att Herren ”kommer” eller ”stiger ner” - jag fattar det som att Hans osynliga närvaro ska visa sin kraft. Därför läser vi i 2 Tess. 1:10 ”... när han kommer för att förhållas i sina heliga och visa sig underbar i alla dem som hava kommit till tro.”

Frågan är nu om du som läser detta har tränat dina hörselsinnen, så att du kan uppfatta signalerna från de himmelska blåsinstrumenten!?

Detta kräver något utöver det vanliga, för signalerna angår inte i första rummet oss som kan läsa, utan dem som ligger i gravarna. D.v.s. de som är bärare av för länge sedan förlorade värden, bortglömda rikedomar. Dessa kommer Herren att uppväcka och upprätta först, så att vi inte ska vara utan dem, vi som lever och rör oss på jorden, när vi rycks bort.

Framtiden har ett ansikte, men det ansiktet är avhöljt, det är inte avslöjat - 2 Kor. 3:18. Därför var Kristus angelägen om att ge sina lärjungar begrepp om himmelrikets hemligheter - Matt. 13:11. Saker och ting ligger inte alltid på ytan. Allra minst får vi först Jesus Kristus på ett tydligt sätt - 2 Kor. 5:16

Han, just Han står för det förlorade, det länge sedan bortglömda, men eviga och oförgängliga. Det som inte är lätt att finna, inte heller att förstå.

Försumma därför inte att läsa Bibeln så länge du kan läsa! Denna ojämförligt suveräna och oskattbara, men konkreta Bok, som ger oss informationer om osynliga, andliga rikedomar - i Jesu Namn.

Inför framtiden står vi, och framtiden har ett ansikte.

Sök detta ansikte! Sök det i Boken, och i den avslöjade Läraren, som ger en sann och oförvanskad utläggning - Den Helige Ande. ■

Välkommen till **Bibeldagar** på Bällsta

**31 december 1999 -
9 januari 2000**

Vaka och bed!

**Samling omkring det
profetiska Ordet**

Tillresande vittnen:

Jan Egil Hafsahl, Oslo, rapporterar från Rumänien: **”Rumänien och Europa - tio år senare”**

Peter och Serick från Kirgisien informerar om situationen i Öst.

Tage och Gunnar Nilsson, Kjell Roos, Gunno Anderson m fl.

Folke Jacobsson, Tage Johansson, Hans Lindelöw och Berno Vidén tillsammans med Maranata-församlingens övriga bröder leder samlingarna.

**Hålltider: 11, 15 och 19
Inledn. Nyårsafton 18.00**

Mat och logi ordnas gemensamt. Inga fasta avgifter. Kostnaderna bärs enligt NT:s offerprincip.

Ring 08-98 56 83 för info och anmälan!

I KONFRONTATIONEN...

Forts fr sid 9

Så var hans liv, belevat och väl anpassat. Han kom att bli en nyckelperson med icke oväsentligt inflytande. Samtidigt som han levde och verkade på det här sättet så gav han uttryck för en ambition att åtminstone försöka skydda några av de profeter som Isebel förföljde till döds.

När profeten närmade sig Obadja och gav honom ett speciellt uppdrag värjde han sig. "Varför ska du utsätta mig för detta? Det innebär ju ingenting mindre än död för mig!" Isebel och Ahab hade gett honom många uppdrag, men när profeten gav honom ett direktiv kom undanflykterna. Det var ett typiskt drag av ambitionen att skona sig själv.

Obadja sa: "Jag har faktiskt gömt undan..." Så långt har jag gått, den protesten har jag uttalat, och det måste räknas mig till godo. Femtio profeter har jag gömt en gång och femtio profeter en annan gång.

Jag skulle kunna tänka mig att han på något sätt kände sig tvingad att göra någonting för att hans oroliga samvete inte helt och hållet skulle ta livet av honom. Han måste uttala någon solidaritet eller göra något för att bevisa att också han var redo ta ansvar och göra sin solidariska insats. Situationen är inte ovanlig.

Folket som haltat på båda sidor pendlade mellan två altaren. Det var inte så att det ena utslöt det andra. Man pendlade mellan båda altarna och här målas situationen i starka färger.

Halta på båda sidor. Hur länge ska ni hålla på? Det hjälper inte med våra vänliga försök och ansträngningar att visa att vi nog vill det goda och det bästa. Vi vill nog framgång och seger för Guds rike. Vad hjälper det, när vår väg är byggd på kompromisser?

Nog har jag väl hjälpt Guds vittnen. Jag har väl ställt upp. Det är ett mycket vanligt resonemang, men frågan är: Har du gett ditt liv för bröderna? Har du gett ditt liv för Herren Jesus Kristus, för tron på honom? Det budskapet når oss allesammans. Obadja sa att han hade gömt femtio vid ett tillfälle och femtio vid ett annat tillfälle.

Då Gud presenterar vad han verkligen hade gjort, nämns inte Obadja. Då heter det: "Jag har gömt undan sju tusen män

som inte har böjt knä för Baal eller givit honom hyllningskyssen".

Försök att muta Gud

Ju närmre konflikten man kommer dess större blir spänningen. Ju närmre konfliktorsaken man kommer, dess nödvändigare blir det att skaffa argument. Man vill övertyga människor om att man har varit på den rätta sidan och utfört uppgiften för sitt land och folk, för församlingen, för Guds verk. Detta är ingenting annat än självbedrägeri.

Vi försöker på allt sätt med våra trick komma tillrätta med problemen. Vi ska ta hänsyn till allt, utom vad Gud har sagt: "Hur länge ska ni halta på båda sidor?" Där ligger själva grundproblemet, som

driva ut honom ur synagogan.

De gävo honom alla sitt vittnesbörd och förundrade sig över de nådens ord som utgingo från hans mun och sade: "Är då denne icke Josefs son?"

Vilken öppenhet – och helt plötsligt slår det över i sin motsats. Så kom vredesutbrotten från en irriterad församling av synagogbesökare. De trodde att den uppbyggelsepredikan han hade läst ur Jesusa 61 skulle sluta utan kommentarer. Men Jesus kommenterade texten:

Då sade han till dem: "Helt visst skolen I nu vända mot mig det ordet: 'Läkare bota dig själv,' och säga: 'Sådana stora ting som vi hava hört vara gjorda i Kapernaum, sådana må du göra också här i din fädernesstad.'"

Och han tillade: "Sannerligen säger jag

-Vi vill nog framgång och seger för Guds rike. Vad hjälper det, när vår väg är byggd på kompromisser?

vi aldrig kommer tillrätta med förrän vi blir sanningsenliga och möter en profet som kan avslöja verkligheten för oss.

Inte är du en Quisling, o nej du skulle aldrig kunna tänka dig att identifiera dig med sådana tankar och idéer. Men du kanske är en kung Gustaf V, som hade andra relationer till den fiende som hotade hela Europa. Han räddade vårt land från krig, men till vilket pris?

Vem ska rädda en fallen kristenhet, vem ska väcka människorna till liv? Endast Guds folk kan åstadkomma väckelse och då måste det bli konflikt, en uppgörelse. Guds eld – det är Guds helighet. Det drabbar på ett fruktansvärt sätt oss alla.

Profeten Elia skickades till en änka i Sarefat. Hos denna änka fick han sitt uppehälle. Jesus beskriver den händelsen i Lukas fjärde kapitel. Det var Jesus som stod i centrum där. Han hade väckt rabalder och irritation så att man ville

eder: Ingen profet bliver i sitt fädernesland väl mottagen. Men jag säger eder, såsom sant är: I Israel funnos många änkor på Elias tid – då himmelen var tillsluten i tre år och sex månader och stor hungersnöd kom över landet – och likväl blev Elias icke sänd till någon av dessa, utan allenast till en änka i Sarepta i Sidons land."

Alltså: Behoven var enorma, men himmelen var stängd. Det har knappats funnits någon tid tidigare där behoven varit så stora. Det var en nöd och vanda som var omöjlig att mäta. Man frågar sig: Varför kom inte Gud dem till hjälp? Frågan är fel ställd. Vi bör fråga: Vad var orsaken till att det var så stängt? Orsaken står att finna i folkets gudstjänstliv, vilka altaren de samlades omkring och hur de fungerade i sin tillbedjan,

En tid såg det ut att bli konfrontation mellan profeterna som Isebel hade importerat till Israel och de gamla, Israels egna profeter. Gudstjänsterna var folkliga fester och tillställningar, som hade allt

vad människorna sökte av stämning, skönhet och upplevelser av olika karaktär.

Så trädde profetgestalter fram och gjorde sina märkliga uttalanden, med det resultatet att det väckte sådan avsky och hat att de utsattes för förföljelse och utrotning. Det går inte att få ro så länge det finns profeter. Det gäller att göra sig av med dem fortast möjligt, så att vi inte blir irriterade.

I 1 Sam heter det: "*Profetord var sällsynta på den tiden*". Så är situationen också nu. Guds ord orkar inte fram. Därför blir profetord allt mera sällsynta. Avlönade predikanter säger: "Allt är väl, allt står rätt till och det ska bli väckelse." De framhåller sina fantasier och drömmar för god betalning. Vad Guds folk idag behöver är profetord med genomslagskraft. Får vi inte det går vi under.

Vi kan försöka tjäna Gud med iver, som Obadja gjorde, men Obadjas insatser åstadkom ingen väckelse och hans inflytande förändrar ingenting av det som måste förändras. Tänk att kunna leva och tjäna vecka efter vecka, månad efter månad i detta fruktansvärda avgudavälde utan att bli utsatt för förföljelse. Leva i detta konungsliga hus medan profeten var vid bäcken Kerit eller hos änkan i Sarepta, utanför, jagad, förföljd.

Gud har inte gett oss dispens att leva ett liv oss själva till behag och han har heller inte gett oss dispens att komma undan konflikten och uppgörelsen med avfallets alla krafter och makter. Ändetidens kristna församling kommer att bli annorlunda till sin karaktär.

Har man inte upplevt Herren Jesus Kristus personligen, så kommer man snart att slås ut av de makter som arbetar metodiskt på en enda sak: Att utrota allt andligt liv och ersätta det med en synkretistisk religion där allting går an och inte röner någon protest. Där man kan halta fram under sken av att man tjänar kärlekens och toleransens Gud.

Obadjas plikter

Det finns en annan sida av den här bilden, som är om möjligt ännu vidrigare. Vad var det Obadja gjorde när profeten satt vid bäcken och fick mat av korparna. Han var ute och sökte foder åt Ahabs hästar. Det innebar att han beredde möjlighet för att de stridsmedel som Ahab

använde till att utrota profeterna, inte skulle gå under av den katastrof som Elia hade dragit in över landet.

Obadja hade genom sina insatser räddat livet på femtio och femtio profeter men vad han inte såg var att han genom att förse Ahabs hästar med foder både upprätthöll fiendskapen och gav konungen möjligheter att fortsätta utrota de profeter som fanns kvar. Med allt sitt arbete och sina insatser stod han direkt och indirekt i fiendens tjänst.

Uppgörelse nödvändig

Precis så ligger det till idag. Alla dessa välmenta, inställsamma försök att vara solidarisk eller lojal är ingenting annat än uttryck för samma mentalitet. Ju förr Ahabs hästar dog, dess fortare skulle det finnas möjlighet till en uppgörelse. Då han blev vapenlös och förlorade sina möjligheter till den fortsatta riksomfattande kampanjen mot Herrens profeter, kunde hela tragedin upplösas.

Då Ahab sist och slutligen mötte Elia, sa den fräcke makthavaren: Vad är det egentligen du har ställt till med? Du bär skulden till vår olycka! Profeten gjorde klart för honom verkligheten; Det är du själv som är skulden, du har skapat denna situation. Det här är inget ämne för diskussion.

Vad kristenheten behöver veta är vem som är Gud. Hur får man veta det? Inte genom att ha ekumeniska möten med utrymme för olika altaren, olika idéer och trosuppfattningar och traditioner.

De altaren som är nedrivna måste åter resas. Inte med tio stenar för att acceptera en splittring som himmelens Gud aldrig erkänt. Elia byggde upp det nedrivna altaret med tolv stenar, hela nationen var inkluderad, allt Guds folk.

Han sa inte: Nu samlas vi till en stor ekumenisk konferens på Oljeberget, en högtid för att tillbedja, var och en på sitt eget sätt, alltefter det passar.

Utan Obadja som ivrigt sökte Herren hade Ahab inte haft möjlighet att ta sig någonstans. Det var Obadja som gav honom förutsättningar till dessa vidlyftiga resor och vidriga anfall.

Hästarna är symbol för styrka och kraft. Vem är det som håller liv i Ahabs hästar idag, bildligt talat? Det ser ut som om dessa hovmän har ett väldigt inflytande och väldig makt. De gör inte bara

anspråk på att äga myndighet, de utövar den på ett sådant sätt att allt levande hotas och alla profetröster tystnar och utrotas. Om Obadjas verksamhet hade lagts ner, så hade kanske Ahab kommit i det läget att han tvingats ropa på en profet.

Det är inte tid nu för ekumeniska och politiska möten. Det är inte tid för att demonstrera olika typer av religiositet och fromhet. Det är inte tid för att försöka få tag i de värden som kanske finns i Baals-dyrkan. Vi måste få veta, och det snabbt, vem som är Gud. Är Beliar Gud, så tillbe honom! Gud låter sig aldrig förlikas med Mammon och Kristus förlikar sig aldrig med Beliar. Inte både-och, utan antingen-eller. Om vi inte är beredda att ta ställning på den punkten kommer vi heller aldrig att uppleva den rättsliga grunden för barnskapet hos Gud.

Den rättsliga grunden för barnskapet visar att Gud är vår fader. Alla andra tänkbara fäder utmönstras. "*Sen vilken kärlek Fadern har bevisat oss därmed att vi får kallas Guds barn vilket vi också äro*". Vi har inte bara ett *legalt*, utan också ett *organiskt* förhållande till Gud, därför att han är vår Fader – inte styvfader.

Men då måste vi också ha en sådan frimodighet att vi inte fördöljer fakta därför att vi skäms eller blygs då det inte är opportunt att bekänna honom. Hur förenar man tro med otro, rättfärdighet med orättfärdighet, Kristus med Beliar? De går inte att förena, de utesluter varandra.

Obadja gjorde allt han kunde för att hålla ihop det hela genom sina insatser för att det inte skulle bryta ut en konflikt, som naturligtvis omgående skulle ha drabbat honom. Han ville leva kvar, han ville vara ivrig i sin gudsdyrkan inom sina egna ramar och områden.

Sjupunktsprogrammet

Situationen är sådan idag att det finns ingen utväg längre med några diskussioner, debatter, koncilier eller sammanträden. Vad som nu gäller är *sjupunktsprogrammet*: 1) Bön 2) Bön 3) Bön 4) Bön 5) Bön 6) Bön 7) Bön. Ett sjufaldigt rop till Gud, som ger sjufaldigt resultat och sjufaldiga bönesvar. Profeten proklamerade: Vi samlas på Karmel, där bygger vi upp och skapar förutsättningar för ett gudomligt nerslag. Där får det visa sig

Forts nästa sida

att den Gud som svarar med eld, han är Gud.

Förberedelserna vidtogs, sten lades till sten. Man tog vatten och hällde över offeraltaret så det flöt omkring altaret. Så lade man dit offret. Elia trädde fram efter det att Baals-profeterarna gjort sina experiment och försök. Det stora fiaskot. Inför Guds helighet störtar allt som människorna försökt bygga upp.

Inför hans uppenbarelse reduceras människan till rätta proportioner och så ger Gud sina svar. Frågan är: Hur länge ska ni halta på båda sidor? Om Baal är Gud, så dyrka honom, är det Israels Gud som är Gud, så tillbed honom. Så började Elia bedja. Den bönen avlyssnades i himmelen med stor spänning. När profeten sagt sitt amen tog Gud vid och elden föll på ett så övertygande sätt att ingen hade varit med om något liknande i något sammanhang förr.

Offret, stenarna, vattnet - allt förtärdes, utraderades, utplånades. Kvar på platsen stod hundratals Baals-profeter tillsammans med konungen som åskådare till det oerhörda nerslaget. Så kom kommandot efter det att elden fallit. Befallningen att alla Baals-profeter skulle utrotas.

Nu har ju elden fallit, nu är det så underbart, nu borde det vara angeläget för oss att vara kärleksfulla? Det fanns ingen möjlighet att rädda och frälsa i den situationen som då var för handen. Frälst blir man genom tro. När elden har fallit och man med egna ögon sett manifestationen då är det inte längre tro att konstatera att Herren är Gud. Följaktligen finns inte någon väg till frälsning om man undanröjt alla förutsättningar som Gud gett oss.

Tro, det är att ge sitt liv på stridsfältets höjder utan att kräva någon upprättelse eller gottgörelse, men vara nöjd med det faktum att man har fått ynnesten att tjäna Gud. Det är lön nog. Tro, det är inte diskutera villkor och program, tro är att lyda och vila i full förtröstan. Tro är att hålla före att han är trofast och att han förmår hålla det han har lovat. Tro är att mot alla odds förklara att Herren är trofast, han som bjöd och det stod där, han som sade och det vart. Tro är att lita på Gud, utan garantier och försäkringar. Tro är att förneka sig själv och säga ja till Herren Jesu Kristi kallelse.

Tro är att ge sitt liv

Det behövs ingen tro för att bli medlem i en kyrklig organisation. Det behövs ingen tro för att skaffa sig en behörighetshandling i form av ett medlemskort eller dylikt för att bevisa att man är ansluten till någon kristen rörelse. Men det behövs tro till att följa Jesus på lydnadens väg dag för dag och stund för stund, utan att alliera sig med världsmakterna.

Om du inte vore solidarisk och stötta-de upp de antikristliga institutionerna i samhället, skulle utvecklingen mycket snabbare gå mot deras sammanbrott. Det är ju du som håller liv i dem och det värsta av allt när församlingen flyttat hem så går verksamheten vidare och de insatser vi gjort i världen överförs till ett antikristligt valde.

Vem är Gud i kristenheten? Vem är Gud i ditt och mitt liv? Vem vill vi efterlikna? Ska vi bli Obadja-kristna i tiden, färglösa Obadja-kristna, som samlar för att institutioner och organisationer ska överleva, eller ska vi bli Elia-kristna som beder och ropar med makt och myndighet för att utföra Herrens befallningar?

Resultatet blev att profeterarna undanröjdes. Då trädde Isebel fram. Hon sände ut de hästar som levde på grund av Obadjas insatser och så började den verkliga klappjakten mot Elia. Hade Obadja gjort vad han borde göra, då hade inte Isebel haft några hästar att jaga iväg med.

Falska lojaliteter

Vad är det som gör att avfallsmakten så myndigt och konungsligt kan dra igenom

landet, område efter område? Vad är det som har gett den kapacitet och utrustning? Fråga Obadja, han vet det. Fråga de trogna tjänarna, som lojalt ställer upp, de som lever i konungens hus ungefär som du ser hur hela kristenheten idag lever av subventioner och åtar sig att på sitt sätt tjäna den stat, som rakt igenom hela historien vidtagit alla åtgärder som är tänkbara för att ersätta sann kristendom med statsreligion och serviceorgan.

De har banat väg för Antikrist och gjort allt som varit möjligt för att eliminera levande kristendom så att människorna hindrats från att komma till tro på Gud. Orsakerna till striden och konflikten finns att söka hos den kristenhet som valt att halta på båda sidor.

Ska vi göra sällskap med Elia in i bönen, in i avskildheten? Ska vi avlägsna oss från alla kända territorier och överge alla områden vi vet lever i fiendskap, inte mot religion, men fiendskap mot korset, mot Herren Gud. Ger sken av gudsfruktan, men förnekar dess kraft.

Det står i Jakobs brev: "*Elias var en människa med samma natur som vi.*" Obadja nämns inte.. Vad var det som skilde den bedjande Elia från den ivrige Obadja? Han bad. Åter bad han. Det heter att en rättfärdig mans bön åstadkommer resultat när den bedes med kraft.

Vi beder inte om ro, vi beder om väckelse. Vi beder inte om framgång, vi beder om himmelska manifestationer, att Gud bekänner sig till sitt eget ord i våra liv, så att vi kan bli bärare av hans kraft och myndighet. Det måste bli klart för allt Guds folk och hans fiender att den Gud som svarar med eld fortfarande är Gud! ■

Foto: Silna Fridolfsson

-Gud har inte gett oss dispens att leva ett liv oss själva till behag eller komma undan konflikten och uppgörelsen med avfallets alla krafter och makter.

Fria församlingar snart ett minne blott

I Värmland har en pastor som lever i ett registrerat partnerskap med en annan kvinna anställts av en missionsförsamling. Eftersom detta väckt kraftiga reaktioner, och kyrkostyrelsen rekommenderar endast äktenskap eller celibat tills vidare, så har HomO ryckt ut. Ombudsmannen mot diskriminering på grund av sexuell läggning, Hans Ytterberg, kommer med sitt pekfinger och kräver att kyrkor och samfund ger homosexuella pastorer tillträde.

Nya Dagen skriver att "Svenska Missionsförbundet har inte rätt att fullt ut själva bestämma vem man vill ha som pastor." Det är egentligen bara en bekräftelse på något som länge varit ett faktum för de flesta frikyrkor. Homombudsmannen uttrycker segervisst i Nya Dagen:

-Svensk lag gäller även om arbetsgivaren är ett trossamfund. Vad som helst är inte tillåtet bara för att man säger amen efteråt. Man kan inte heller fortsätta aga sina barn på religiösa grunder!

År efter år har frikyrkorna anpassat

sin verksamhet allt mer till samhällslivet. Arbetsgivarlagstiftning, utannonsering av tjänster, uppbörd av medlemsavgifter via skattsedeln – sådant som förr var otänkbart att tillämpa i evangeliska, fria församlingar är nu aktuellt. Genom de statliga bidragen till både kyrkbyggen och verksamhet, är friförsamlingarnas frihet snart ett minne blott.

Det kan således åter konstateras att de varningar och förmaningar som år efter år kunnat läsas i Midnattsropet, varit mycket befogade.

Stina Fridolfsson

MIDNATTSROPET...

Forts fr sid 5

Tidningen Midnattsropet har alltid varit underställd Maranataförsamlingen och dess förlagsverksamhet. I alla församlingens handlingar dokumenteras den, både ekonomiskt och reellt, som församlingens organ. *Men utgivningsbeviset har stått i Arne Imsens namn.* Och eftersom tidningen Midnattsropet på ett så speciellt sätt varit knuten till Arne Imsen, har Maranataförsamlingen i Stockholm tillsammans med Midnattsropets re-

daktion beslutat att med detta sista nummer 1999 avsluta vår utgivning av tidningen Midnattsropet för att från och med januari år 2000 ge ut en tidskrift med namnet "Maranata - ett midnattsrop i ändens tid". Med samma redaktion, vill vi fortsätta ropa ut det budskap som alltid varit tidningen Midnattsropets signum.

Så vill vi det nya årtusendet, så länge det finns tid, basunera ut det MARANATA som varit väckelsefolkets främsta uppgift och existensberättigande i alla tider.

Vi överlämnar oss åt våra trogna läsares och förebedjares förböner. Måtte tidskriften MARANATA få vara ändetidens klara basunstöt till väckelse, mobilisering, uttåg och strid, fram till den dag då Jesus själv avblåser striden. Först då Jesus Kristus kommer i skyn för att hämta sin återlösta brudeskara har Guds ambassadörer rätt till att vila från striden.

Vi tackar Gud för vad Midnattsropet fått betyda för vårt lands kristenhet och samhälle. Med MARANATA går vi vidare med samma heliga arv och förpliktelse - ett midnattsrop i ändens tid. ■

PLACERADE...

Forts fr sid 15

mer Herren själv på skyn. Vi skall få se honom i hans härlighet och anblicken när vi ser honom skall förvandla vårt liv. Detta dödliga skall ikläda sig odödlighet, bräckligheten blir ersatt av styrka, svagheten blir ersatt av kraft.

Tänk att vi har en personlighet som Gud har sett så oerhört värdefull, så att han sände sin son för att dö för den på Golgata. Han gav sitt blod till lösen för vår själ. Därför har vi fått rätt att gå in i staden genom dess portar när han kommer. Vi har fått rätt på juridiska grunder. Ingenting kan motsäga det.

Det blir hemfärd i ett ögonblick då basunen ljuder och så skall vi få se Jesus precis som han är. Vi skall stå där ansikte mot ansikte, vi skall skåda konungen i hans härlighet, vi skall få se de sårmärkta händerna. Vi skall få evakue-

ra ifrån denna jord och för evigt få vara med och prisa honom.

Tänk så härligt att vi har en evighet för att få uttrycka det fullständigt. Vi försöker härnere men det går ju inte riktigt som vi vill, men tänk när vi kan uttrycka oss på ett fullödigt sätt, när vi får delta i sången och så kommer vi där med kronan och lägger ner den inför honom som sitter på tronen och Lammet.

Det här är inte människoverk, något vi kan ta äran av eller berömma oss av på något sätt. Nej, berömmelsen är Herrens fullständigt från början och till slut. Också i helgelsens liv är det Herrens berömmelse.

Förlossningen nalkas

Tänk broder och syster att vi får vara med på vandringen här. Vi har dragit ut från Egypten och nu är vi i öknen visserligen, men vi upplever att det plockas ut det ena efter det andra av Egyptens

väsande, av Egyptens krafter.

Snart ljuder maktbudet, överängeln röst Guds basun och Jesus är här. Då fullkomnas i varje personlighet det Gud i sin skapelse bestämde att den skulle vara. Och så är vi placerade i himlen.

Vilddjurskrafterna har varit verksamma i den här världen, men då står de besegrade och i fängelse. För Jesus har vunnit seger, Lammet har vunnit seger.

Lyft ditt huvud, ty din förlossning nalkas. Se inte ner i jordgruset och gå inte ner dig i svårigheterna och prövningarna då du upplever att allting är så fruktansvärt svårt och besvärligt, men se på Jesus i allt!

Då ska du få se att han är den som har erlagt lösepenningen för just dig och det är han som vill ha just dig med hela din personlighet i sin himmel.

För vad är himlen utan att du kommer dit som Gud har tänkt! Det är evighet-svärden vi måste ta vara på. ■

PressKlipp

Folket i Bild Kulturfront:

Bok & Biblioteksmässan i Göteborg har blivit en institution inom bok- och förlagsbranschen och har därmed vissa förpliktelser att uppfylla. En av de viktigaste plikterna är att försvara yttrande- och tryckfriheten. Under årets mäsas blev Maranata fråntagen dessa rättigheter - - - Vad var och en känner för Maranataförsamlingens ståndpunkter saknar här betydelse eftersom det är deras rätt att uttrycka sina åsikter som ifrågasätts och hotas.

Trons Värld:

För jag vet inga som är så fördömande mot oliktankande som just den politiskt korrekta åsiktsmaffian som Gardell tillhör. - - - här tiger man när Maranatas monter på Bokmässan vandaliseras och bestjås av yttrandefrihetens självutnämnda väktare - journalister och författare.

Svenska Dagbladet:

Men nu handlade det om en religiös sekt och då är det uppenbarligen inte så viktigt. Då kan man till och med tubba på yttrandefriheten. Det är oroande att yttrandefriheten ska ha med åsikter att göra, framför allt när det handlar om livsåskådning, religion och politik.

Finanstidningen:

Att svenska författare och journalister inte oftare försöker tysta oliktankande kolleger med hot, stöld, förstörelse och våld beror bara på att man vanligtvis är så utsökt överens om allt väsentligt och på att de avvikare som ändå faktiskt poppar upp kan marginaliseras genom mer eleganta metoder som förtigande, förtal och insinuation.

Varför då göra ett undantag för Maranatamontern? För att Maranata är ett stort och växande hot mot homosexuella och barn? Tja, jag gissar att det tvärtom var just därför att Maranata är en liten sekt utan inflytande, som ett antal skriftställare på fyllan tyckte att de kunde kosta på sig att spöa utböligen.

Böcker

Vedergäll Babylon

Bibelstudieserie av Arne Imsen

I Uppenbarelseboken talas drastiskt och dramatiskt om Babylons fall, och vi minnas att dra ut och vedergälla henne. Men vem är det stora Babylon? Varför skall hon vedergällas? Och hur?

Maranatapionjären Arne Imsen undervisar i en serie bibelstudier där frågorna och svaren är en profetisk utmaning till Guds folk, som i denna yttersta tid gör klokt i att ta vara på dessa varningens och förmaningens ord.

Bannlyst frihet

- fallstudie över missbrukad mediamakt

-Det som på ett avgörande sätt står i vägen för sann kristen rättskipning, är partiskheten. Man tar av olika bekvämlighetsskäl parti på subjektiva grunder, och förvränger därmed rätten för sin motpart i maktutövningen.

Arne Imsen och Maranata har alltid varit bannlysta av "den kristna rikstidningen" Dagen. De publicistiska metoderna och dess konsekvenser dokumenteras. *Avslöjande och väckande!*

Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian!

Första upplagan av denna skrift, som kom ut 1982, hade titeln *Låt dig inte luras av homosexmaffian*. När det blev aktuellt med en andra upplaga, ändrade författaren titeln till *Låt dig inte skrämmas...* Med detta betonas att utvecklingen gått väldigt långt. Den homosexuella rörelsen har blivit en maktfaktor i samhället. Andra upplagan är kompletterad med citat ur skrifter där kända och ansedda förkunnare behandlar vad Bibeln säger om homosexualt samliv.

Kärleksfull aga eller kränkande misshandel

Första upplagan av denna bok kom ut 1991. Arne Imsen beskriver hur utvecklingen inom familjelagstiftningen leder till ett angiverisystem och att "barnens rätt" ska tillvaratas av socialtjänstemän och polis. Nu kan konstateras att den samhällsutveckling han varnar för, allt mera tar form i dagens kontrollsamhälle.

Boken är ytterst aktuell, med tanke på krisstödsutredningens betänkande (SOU 1998:113) som ligger på riksdagens bord.

Från död till liv

-Mot alla de krafter på det kristna verksamhetsfältet, som vill göra Ordets förkunnelse till ett beskuret inslag bland andra importerade - mer roande och underhållande - programpunkter i gudstjänstlivet, borde väckelsefolket höja en rungande protest.

Så skrev Arne Imsen i förordet till denna predikosamling som utgavs 1970, men vars sexton budskap ständigt blir mera aktuella. Bland rubrikerna kan nämnas:

Vårt land - ett Sodom, Ondskans makt - frälsningens kraft, Åter till Bibeln, Trons enfald, Tro som övervinnet, Andebedomning, Församlingens frälsning, Edens välsignelser, Den rökelsedoftande höjden, Utvald före världens begynnelse, Olivträden, m. fl.

Fruktad frihet

Tillbakablick, klipp och kommentarer

-En skrämmande, underhållande och intressant bok. Skrämmande därför att den i klartext avslöjar maktspel och mygel som borde vara helt främmande för såväl svensk kristenhet som för rätts-samhället i övrigt.

Fastän boken gavs ut redan 1970, är dess historiska dokumentation över hur Maranataavväckelsen möttes av kristenhet och samhälle mycket aktuell.

**Alla böcker
av Arne Imsen
50:-
plus porto**

Adress

BÄLLSTA MEDIA CENTER
BOX 201 34
161 02 BROMMA
Tel: 08- 98 56 83
Fax: 08- 98 21 39
E-mail: bmc@maranata.st
Hemsida: www.maranata.st

**Välkommen med din gåva till
litteraturmissionen!
Pg 495 46 24 - 5**

Sångkassetter

Liveinspelade konferenssånger:

- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Himlen jublar!
- ☐ Den dubbla strömmen!
- ☐ Om du frågar om min glädje...

Studioinspelade väckelsesånger:

- ☐ Sjungen syskon under vägen! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Jesus förlöste min själ! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Sjung en Hallelujasång! Pilgrimsskolans barn sjunger
- ☐ He's all I need! Nixon Issangya sjunger
- ☐ Jesus kommer! Arne Imsen sjunger med församlingen

Sång-
kassetter
30:-/st

Möteskassetter

"Det är saligt att samlas i tron!"

Alla möten på Bällsta MissionsCenter finns inspelade på band. Bibelstudier, väckelsemöten, Guds Ords förkunnelse osv.

I MidnattsRopet har vi ofta haft listor över möten från konferenser och bibelskolor, du kan också beställa förteckningar.

10:-/kass

Månadens kassett

"Låt Kristi Ord rikligen bo ibland eder!"

Vill Du varje månad ha inspelningar från Bällsta MissionsCenter direkt hem till dig?

Du kanske är hindrad av geografiska eller andra omständigheter att vara med i mötena. Därför vill vi på detta sätt hjälpa dig att ändå få ta del av undervisning, sång och vittnesbörd m.m.

250:-/år

BMC-förlag ersätts för sabotage

Efter händelserna under höstens bokmäs-
sa i Göteborg, då Bällsta Media Centers för-
lag fick sin monter saboterad och bestulen på
en stor del av innehållet (se MR 5/99), har
debatten gått varm i många av landets medi-
er. I detta nummer, under "PressKlipp" på si-
dan 30, har vi valt att presentera några av
alla de inlägg, som återspeglar och varnar
för de krafter som ligger i kölvattnen och lurar
som ett hot mot två av vårt lands viktiga grund-
lagar, nämligen tryckfrihetsförordningen och
yttrandefrihetsgrundlagen

Egentligen har polisen stora möjligheter att
med relativt enkla medel få fatt på gärnings-
männen för illdådet. Efter att först ha lagt ner
fallet i brist på spaningsuppslag - inte en fråga
hade ställts till vare sig mässledning, vakter
eller markpersonal - togs det upp igen efter
viss påtryckning från det drabbade förlaget,
vars medarbetare kom med några konkreta
och direkta uppslag. En journalist och femi-
nistisk debattör har för journalisternas egen
tidskrift Journalisten, inte enbart uttalat sitt stöd
för aktionen, utan säger sig också väl känna
till gärningsmännen. Polisen har dock fått backa
därigenom att debattören gömmer sig bakom
meddelarfriheten. Mycket tveksamt om den
kan åberopas i det här fallet.

Nog hade vi redan under mässan förväntat
oss en kraftigare och mer fördömande reak-
tion mot angreppet, både från Svenska Mäs-
sans ledning och Bokmässans general Bertil
Falck. Det handlar trots allt om en utställning
där försvaret av yttrande- och tryckfriheten
är en central punkt. Det tog sin tid innan reak-
tionerna till slut kom. Måne det bero på det
massiva tryck som alla de spaltmetrar av re-
aktioner utövar? I så fall finns det anledning till
stor oro för många mindre förlags rättigheter
att fritt trycka och sprida sina skrifter.

Tillåts det att påtryckningar används som
styrmedel för att tysta en obekväm opinion är
vi snart tillbaka in i en situation jämförbar med
Hitlertidens censurmakeri.

Nu har vi dock fått skriftliga indikationer
från Mässgeneralen om utställarplats inför
kommande år. Han står även fast vid sitt löfte
att hålla BMC skadeslöst genom att förlaget
ges ekonomisk ersättning motsvarande åter-
anskaffningskostnaden för förlorat material.

De skyldiga gömmer sig fortfarande i ano-
nymitetens namn, långt borta från all trovär-
dighet och heder, men **kampen för yttran-**
de- och tryckfriheten går vidare! BV

Pilgrimsheim
Hotell & Vandrarhem

1/2 landningsbana
från Bromma flyg!

E. 545:- inkl frukost
D. 650:- inkl frukost

Bällstav. 100, Bromma (vid grind B)

08-627 55 55

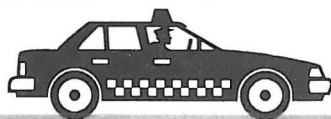
-För prisets och miljöns skull!

**BÄLLSTA
TAXI**

Alltid med sitt

BÄ(LL)STA PRIS!!

**Sthlm-
Arlanda
340:-**

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Midnattsropets budskap ljuder

Nr 382 i Särlaregn

I en värld där själar lider Och är snärjd av Satans band,
Och där synden fått bedraga Dragit dig från Jesu hand.
Ännu hoppets låga brinner, Jesus allt kan göra nytt,
Och din sorgsna själ kan bli i fröjd förbytt.

KÖR: Midnattsropets budskap ljuder:

MARANATA - Herre kom!

Och till alla hjärtan bjuder

Jesus ut sin rikedom.

Gör dig redo, se han kommer

För att hämta hem sin brud,

Som står redo, Iklätt sig sin bröllopsskrud.

Längtan som i själen brinner Att få leva i Guds nåd,
I dig själv du tomhet finner Och för själen ingen råd.
Men ett ord från Jesus säger Att det inte du förmår,
Det förmår du om du vilar i hans sår.

Genom vånda, kamp och strider, Under jubel, fröjd och frid.
MARANATA-ropet ljuder I en mörk och ödlig tid.
Snart en dag skall bruden lyftas Upp till Herrens fröjdesal
Där det samlas skall en skara utan tal.

Bröllopsbjudningen nu ljuder På var stig och i var vrå,
Och sin frälsning Jesus bjuder Till båd' stora och åt små.
Halta krymplingar och blinda, Ja, envar hans bjudning får,
Till Guds bröllopssal som redo dukad står.

Ingenting av jordens lycka, Ingenting av världens glans,
Kan från fadershanden rycka Den själ som blivit hans,
Nej, den själ som överlämnat Allt åt Jesus Frälsaren,
Har förvissning om sitt hem i himmelen.

Folke Nilsson

